

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
 Sworn circulation 17,300
 Issued every Tuesday
 Subscription rate:
 For members yearly\$0.84
 For nonmembers\$1.60
 Foreign Countries\$3.00
 Telephone: Randolph 3912

Največji slovenski tednik v Zdrženih Državah
 Izhaja vsak torek
 Ima 17,300 naročnikov
 Naročnina:
 Za člane, na leto\$0.84
 Za nečlane\$1.60
 Za inozemstvo\$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnništva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 3912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.
 Stev. 31. — No. 31. CLEVELAND, O., 3. AVGUSTA (AUGUST), 1926. Leto XII. — Volume XII.

DELEGATOM IN DELEGATINJAM V NAZNANILO IN RAVNANJE

Delegatom in delegatinjam iz države Illinois, Michigan, Wisconsin, Minnesota, Montana, Nebraska, Kansas, Colorado, Wyoming, ali sploh vsem, ki bodo potovali preko Chicaga v Pittsburgh, Pa., na konvencijo se naznanja sledeče:
 V soboto popoldne dne 14. avgusta okrog šeste uri zvečer (Standard time) odpotujemo iz Chicaga po Pennsylvania železnici in sicer s posebnim vlakom (Grand Carniolian Slovenian Catholic Union Special). V Pittsburgh, Pa. bomo dospeli okrog sedmih v nedeljo (15. avgusta) zjutraj, ali po pittsburghskem času okrog osme ure.

Vsi delegatje (inje) potujejo preko Chicaga, naj torej kupijo vožnje listke naravnost do Pittsburgha, toda vsak mora povedati agentu, da hoče potovati iz Chicaga po Pennsylvania železnici. To je zelo važno, zato naj se na to pazi. Ravno tako naj vsaki omeni agentu na postaji, kjer bo kupil vožnji listek, da potuje v Pittsburgh, Pa. na konvencijo in naj istočasno zahteva takozvani "CERTIFICATE," to je gotove vrste potrdilo, da je kupil vožnji listek.

Vsi delegatje, (inje), ki bodo potovali preko Chicaga oziroma preko Joliet, se lahko v Jolietu vstavijo in si tako ogledajo glavni urad itd., nakar bomo potem skupaj odpotovali proti Chicagu.

Oni, ki bi se ne ustavili v Jolietu, marveč bodo šli naravnost v Chicago, naj pazijo, da bodo najkasneje ob peti uri popoldan dne 14. avgusta na "Union" postaji v Chicagu, da se tako pravočasno sestanemo za odhod proti Pittsburghu.

Ostali delegatom in delegatinjam iz vzhodnih in drugih držav, ki ne bodo porovali preko Chicaga, marveč bodo šli po raznih drugih železnica naravnost v Pittsburgh, se naznanja in prosijo, da naj uredijo potovanje tako, da bodo v Pittsburghu, najkasneje ob osmi uri v nedeljo zjutraj (15. avg.) in to pittsburghski čas. S tem bomo vsi skupaj pravočasno na mestu.

Železniške družbe dovolijo znižane vožnje cene, ako se konvencije vdeležijo najmanj 250 odraslih oseb, ki so potovale z železnico 19 ali več milj, ter so plačale za vožnji listek 67c. ali več.

Prošnja za znižane cene je na pristojnem mestu vložena. Odvisno je torej sedaj le od števila vdeležencev prihodnje konvencije. Pri tem ni rečeno, da mora biti najmanj 250 delegatov. K temu številu se prišteva tudi vse druge vdeležence konvencije.

Zato je priporočljivo, da vsak delegat (inja), njih sorodnik ali prijatelj, ki bo potoval v Pittsburgh, Pa. na konvencijo, naj zahteva že zgoraj omenjeni, takozvani "CERTIFICATE" od agenta, ki mu bo prodal tiket. Tak certifikat naj vsakdo prinese seboj, nakar ga bo v Pittsburghu izročil odboru, da se dožene, če je bilo zadostno število vdeležencev ali ne. To je zelo važno in velja za vsakega, pa naj se vozi s to ali ono železnico.

Ker se lahko prihrani veliko vsoto denarja, zato se ponovno prosi in opozarja vse cenjene delegate in delegatinje, da ne pozabijo zahtevati od agenta omenjenega potrdila ali certifikata. Ravno tako se prosi vse delegate (inje), da sorodnikom in prijateljem, ki bodo z njimi potovali na konvencijo, naznanijo, da omenjeni certifikat od agenta zahteva, ker si s tem lahko prihranijo precej denarja pri vožnji, ako nas bo predpisano število.

Želeč vsem srečno potovanje, kličem:
 Na veselo svidenje!

Josip Zalar, gl. tajnik.
 Joliet, Ill., 28. julija 1926.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

RAZPIS ASESMENTA ZA ONEMOGLE ČLANE

Člen XII., točka 203, zadnji odstavek Jednotinih pravil se deloma glasi:

"V svrhu pokritja izplačevanja podpor za onemogle, plača vsak član (ica) Jednote meseca junija vsako leto 25 centov."

Omenjeni asessment ni bil meseca junija t. l. razpisan, marveč je bil potom določila brata glavnega predsednika Jednote odložen na poznejši čas. Zato se službeno naznanja, da meseca avgusta plača vsak član in članica poleg rednega asessmenta tudi 25 centov v onemogli sklad.

Cenjene tajnike in tajnice krajevnih društev se tem potom opozarja in prosijo, da omenjeni onemogli asessment 25 centov od članstva tekom avgusta meseca t. l. blagovolijo kolektirati.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:
 Josip Zalar, glavni tajnik.

LISTNICA UREDNIŠTVA
 delegatje in delegatinje že isti dan dobili. Dopisi in naznanila za označeno številko morajo biti v naših rokah najkasneje do avgusta, da bodo isto lahko vsi 13. avgusta dopoldne.

VAŽNO NAZNANILO. IZ URADA KONVENČNEGA PRIPRAVLJAL. ODBORA.

Ker se čas XVI. konvencije vedno bolj in bolj bliža, zato je umestno, da nekoliko pojasnim glavnim uradnikom in delegacijam, kdaj prihajajo vlaki v Pittsburgh, Pa.

Na Union postajo pride vlak iz Chicaga ob 7. uri in ob 9. uri zjutraj; to je Pennsylvania Station. Gotovo se bo iz Chicaga vzele posebni vlak (Special train) za glavni odhod in delegatje iz zapada ter severa, tako da bo ta vlak došel v Pittsburgh dne 15. avgusta zjutraj. Čitajte tozadevno navodilo sobrata glavnega tajnika v današnji številki.

Iz New Yorka dospe v Pittsburgh vlak tudi ob 7. uri zjutraj na Union postaji in sicer na 11. cesti. V obče dospejo iz vseh strani Zdrženih Držav vlaki v Pittsburgh zjutraj, in sicer na Union postaji.

Vsem delegatom in delegatinjam in onim, ki nas boste dne 15. avgusta obiskali, bodisi da pridete že v soboto ali v nedeljo se priporoča, da dospete na Union (Pennsylvania) postajo s Pennsylvania železnico. Od tukaj najlažje dohite pocestno karo za Butler St., ki vas kmalu pripelje do 57. ceste, kjer stoji K. S. Dom, kjer se bo vršila konvencija K. S. K. Jednote. To karo (Butler St.), dohite pred Union postajo na 11. cesti takoj ko izstopite iz postaje.

Sploh bomo pa glavne uradnike in delegacije čakali na postaji z avtomobili. Svetovati bi bilo vsakemu delegatu in delegatinji, da naj nosi Jednotin znak, da se bomo spoznali.

V nedeljo, dne 15. avgusta bo takoj po sv. maši ob 11. uri odhod delegacije venkam v krasno zeleno naravo na velik piknik, da se malo razvedrite; zato bo dosti avtomobilov na razpolago; torej pridite vsi že v nedeljo dopoldne.

Zdaj pa še nekaj našim Pittsburghanom: Prosim vse in vsa društva, ki ste izvolili delavce ob času konvencije, da se vsi vdeležite svojega dela, da vas ne bo potem treba iskati kje da ste. Vro žensko društvo Marije Sedem Zlosti, št. 81 bo imelo v oskrbi kuhinjo, za kar mu gre zahvala. Hvala in priznanje tudi vsem društvom in pripravljalnemu odboru, ki je tako neumorno deloval za konvenčni sklad. V ta sklad so prispevala sledeča društva: št. 15, 33, 41, 50, 81 in 92. Ponovna jim iskrena zahvala!

Dalje ste naprošeni vsi Slovenci in Hrvatje, ki ste obljubili za ta dan svoje avtomobile, da pridete dne 15. avgusta (v nedeljo) točno ob 7. uri pred K. S. Dom, da ne bo nobenega zadržka pri programu. Zaenkrat so prošena tudi društva, ki bodo delala špalir, da pridete tudi dne 15. avgusta ob 8. uri pred K. S. Dom; prinesite s seboj zastave in društvene regalice.

Še nekaj bi rad omenil: Prosim tudi vse one, ki boste imeli na stanovanju glavne uradnike, delegatje in delegatinje, da jim greste na roke kar najbolj morete. Dalje so prošeni vsi pittsburghski Slovenci, kakor tudi

DELEGATOM IN DELEGATINJAM XVI. KONVENCIJE

Prej nego smo pričakovali je prišel čas, saj meni se tako zdi; pred to konvencijo bo izšla samo še ena številka "Glasila." Ker je pa konvenčni čas najbolj važen, zato se danes zopet na tem mestu oglašam. Mnogokrat sem vam pisal in vas opominjal; to je bila moja uradniška dolžnost. Če pa je bila kdaj potrebna moja beseda za dobrobit Jednote, je gotovo najbolj potrebna sedaj pred konvencijo.

Na konvenciji jaz ne bom imel ničesar govoriti; vodstvo iste, to bo moja dolžnost. Pač imam še sedaj prosto besedo, katero upam, da si jo smem privoščiti, kakor si jo lahko privoščijo vsaki posamezni Jednotin član, to sem storil, ako že ne kot predsednik Jednote, pa vsaj kot društveni član. Namenil sem se izraziti iz dna svojega srca o vsem, kar mislim, da bi povzdignilo našo Jednoto. Ničesar nimam od tega za seboj. Ničesar za seboj tukaj ne iščem! Bil sem že, ko sem prevzel Jednotin urad ves z namenom, da osrečim K. S. K. Jednoto. In vsaka vrstica, ki jo bom tukaj zapisal, je le namen koristiti K. S. K. Jednoti. Kar bom zapisal, bo nepristransko, bo tudi neustrašeno; vsebovalo bo samo namen za blagor Jednote.

DRAGI SOBRATJE IN SOSESTRE ZASTOPNIKI!

Vi ste izvoljeni od vaših društev, da jih zastopate na 16. konvenciji. Vse gleda na vas, in jaz rečem, da je vse odvisno od vas. Vam v roke je že izročena usoda Jednote, pa tudi od vas je odvisno, kakšna bo konvencija, koliko časa bo trajala in kakšne sadove bo rodila prihodnost naše Jednote. Vse to je pa odvisno od 16. konvencije, katero boste vi zastopali.

Jaz ponavljam še to-le: Kakršna bo konvencija, taka bo pa tudi bodočnost Jednote. In ker je konvencija v vaših rokah, je tudi bodočnost Jednote v vaših rokah.

Konvencija bo torej taka, kakršna bo vaša volja, vaše obnašanje in vaši nazori. S kakršnim zavzetjem boste prišli na konvencijo, s takimi deli se bo ista pričela; baš temu naj bo nam dokaz preteklost naših konvencij. Ravno radi tega pa stopam pred vas, dragi mi delegatje in delegatinje 16. konvencije. Že zgoraj sem omenil: Nimam ničesar za seboj in ne iščem ničesar za sebe. Pišem le iz namena za blagor naše Jednote. Mogoče bom vsaj malo vam v pomoč?

Bil sem že na mnogih konvencijah; bile so burne in viharne, dolge in nespešne in drage, kakor tudi kratke, mirne in srečne, sedaj na novo obrastlo polje! Ravno so se že malo zacelile rane, ravno se je ozdravilo telo. Nikar ga rani ti na novo.

Če smo že enkrat dvojnimi misli in naziranj, če že nekateri mislimo, da bi bilo eno in drugo dobro za Jednoto, po naših skušnjah in slučajih, nam je

ge. Dasiravno smo si bratje in se je ta beseda tako lepo ponavljala in priporočala, smo vendar vse pozabili in si nasprotovali. To je bila že navada in ta navada se je nas dobro držala. Škodilo nam je silno veliko. Trpeli smo vsi, največ pa naša Jednota. Po končanih konvencijah je nam bilo žal; nekateri pa so si meli roke, češ: "O kako smo jih porazili." Mati Jednota je pa žalovala, trpela, jokala.

BRATJE IN SESTRE! TO SE LAHKO ZOPET PONOVI!

Vse to je v vaši oblasti, v vaših rokah; pa prosim vas tega nikar!

V duhu gledam, kako so se shajali skupaj delegatje raznih konvencij, stiskajoč svoje pesti, grozeč svojim sobratom, kot največjim sovražnikom, da jih pomečejo iz zbornice ven. Še živo so mi ti spomini pred očmi, zatorej pa ponovno vam kličem: bratje, tega le ne, nikar in nikar! Vse to se lahko ponovi. Neoziraje se, da je bil v Jednoti napredek in splošno zadovoljstvo, ena slaba, lažnjiva beseda, ena podkurno dejstvo je dovolj, da vniči vsa naša dela, ves naš napredek, vse naše zupanje! Radi tega vas prosim, da ste previdni, da ste modri in da se varujete; nikar se ne prenačite v katerikoli zadevi ali zatožbi.

ZAVERJATE SE SVOJE DOLŽNOSTI!

Vaša društva so vas poslala, da jih zastopate. Dvojna je vaša dolžnost: Korist vsakega društva in korist cele Jednote. Eno kot drugo je vaše, je v vaših in državnih rokah. Treba bo zadostiti Jednoti, državi in društvu. Težka bo naloga in vendar jo boste vi morali rešiti. Vi boste prišli skupaj z raznimi prepričanji, kar sem povzel iz vaših posameznih in društvenih poročil. Vi boste prišli, nekateri živo uverjeni, da se mora po vaših mislih in sklepih vsakega društva to in to tako urediti, tako sprejeti in tako prenačiti. Drugi pa bodo prišli ravno z drugimi idejami, dokazali in priporočili, naravnost drugače eni od drugih, in vendar so vsi zastopniki ene Jednote in krajevnih društev.

S temi prepričanji in idejami boste prišli skupaj, kakor težke megle (oblaki), kateri žugajo, da odnesejo svoj srd eden na drugega in posebno še, ako se to zgodi v večji množini in velikosti, ako bodo to cele skupine ali države.

Kako mučno bo to za glavnega predsednika in za vse one, ki želijo miru in napredka Jednote.

BRATJE IN SESTRE, TOČE NA POLJE JEDNOTE NIKAR!

Nikar udarjati na cvetoč njiivo na naše, sedaj na novo obrastlo polje! Ravno so se že malo zacelile rane, ravno se je ozdravilo telo. Nikar ga rani ti na novo.

Če smo že enkrat dvojnimi misli in naziranj, če že nekateri mislimo, da bi bilo eno in drugo dobro za Jednoto, po naših skušnjah in slučajih, nam je

to čisto lahko, toda vse le lepim in mirnim potom poravnati, zediniti se in eden drugemu dopovedati, ne da bi odpirali težke oblake toče in pobijali naš lastni napredek s srdom. Nobeden izmed nas ne bo iskal svoje koristi. Ako pa bomo iskali vsi le samo koristi Jednote, bo nam to lahko tudi doleti, brez hrupa in toče iz oblakov.

KAJ BO NAŠA GLAVNA ZAPREKA: PRAVDA, BORBA?

Kar sem iz "Glasila" spoznal bo: Nekoliko radi Jednotinega imena, centralne bolniške podpore ali centralizacije, dolgotrajne podpore, operacije in še druge stvari. Najglavnejše je bilo in bo ostalo seveda pravila, katera so vedno ista ostala, dasiravno smo vedno največ časa za nje potratili in vedno najmanj ista popravili.

In glavna naloga vedno zadene vsako konvencijo ta nesrečni odbor Jednotinih uradnikov, namreč, kdo da naj bo in koliko naj jih bo? K temu pa dodajmo še gospodarstvo Jednote in pa Jednotin Dom. Okrog teh stvari se bomo sukali in mogoče malo sporekli in na te stvari vam bom že takoj podal malo svojih pojasnil.

Neki dopisnik je pisal, da je štiri dni dosti za konvencijo. Jaz vem da je, tisti član dobro ve, kaj da pomeni konvencija, da štiri ali pet dni ji je dovolj! Jaz ne verujem v dolge konvencije, ker vem, da nikomur ne koristijo, marveč škodujejo. Amerikancu je konvencija v najboljšo razvedrilo in pa zabavo. Ne mislim na kaj jednakega, da se bi vi zastopniki prišli zabavati na konvencijo. Ravno pa tudi ne želim, da bi se prišli kregati ali pa kavsat na konvencijo. Eno kot drugo je lahko in namesto da bi se imel kregati, je boljše, da se zabavamo in veselimo skupaj!

Vse naše delo bo šlo lahko naprej, ako bomo zaupali eden drugemu, ako bomo dali stvari v roke onim in takim, kateri so zmogni in vešč, da nam uredijo vsa naša važna vprašanja.

Kar se tiče zgorej omenjenih točk, imena in drugo, je brez pomena, da bi se morali radi istih sporekati. Večinoma smo že povedali v "Glasilu" vsak svojo misel. Kar nam še preostaja je, da bomo volili za iste in kamor bo padlo, tam bo ostalo; vsi bomo isto spoznali za pravo, večina zmaga. Dopisnik je omenil sledeče:

"Za vsak tak predlog in točko, o kateri se je že v "Glasilu" pisalo, naj bi govorila dva govornika (eden od vsake stranke, ki misli drugače), eden da bi zagovarjal, da ostane, in drugi pa, da bi zagovarjal na podlagi dokazil, zakaj da je potrebno spremitve. Ko slišimo ta dva govornika, smo vsi lahko pripravljeni na volitev in konec debate."

To je v resnici najboljši način. Ko pa se stvar odloči v volitvi, jo pa moramo vsi vzeti za pravo, in takoj pozabiti vse predsodke ali nasprotstva, da nam ne bo to nosilo mržnje na druge točke, in da ne bomo iz jeze ali neupametnega sovraštva še drugo dobro volili v slabotno stran!

Zakaj naj bi Jednota sprejela novo ime ali manjše ime? Po moji sodbi: Radi bodočnosti naše Jednote, ki bo od dne do dne bolj stopala v ameriško javnost, radi naraščajoče se naše mladine, ki je rojena v Ameriki.

Že sedaj čujemo od mnogih priznanj, rekoč: "Čeravno še ne ta konvencija, druga pa prav za gotovo bo odobrila spremembo imena;" in veliko se jih je izrazilo že sedaj za spremembo. Torej po čemu take pripombe? Ako je sklep, da enkrat gotovo pride od tega, naj torej pride prej, ko je mogoče, predno se natisne še več listin in še več imen na zastave.

Jaz nimam ničesar drugega proti imenu, nego ker ga moram sedanjega že itak tajiti pred Amerikanci kot Jednotin glavni predsednik. Kadar jaz govorim z Amerikancem ali drugim, ki govori drugače nego slovensko, jaz mu vedno zatajim "Carniolian" (Krainer) ime. Jaz rečem: Slovenian Catholic Union, to zadostuje. In ako naša Jednota samo to tudi vpoštevata, ne bo s tem nikdo žaljen, pač pa bo s tem že na konvenciji prihranjenega na samo tem skrajšanem imenu za precej dolarjev, in na naših listinah. Mislite si, kolikokrat je treba pisati to črko, in sicer brez vsakega pomena. Sicer je pa še v žaljenju onih, ki pod Kranjsko ne spadajo. To je povedano brez zamere in za korist Jednote.

CENTRALIZACIJA.

Treba je vedeti, da ko bi ne bilo centralizacije, bi ne bilo danes toliko novih društev, kakor jih imamo. In kaj slišimo danes? "Ako ne bo centralizacije, bodo nekatera društva izstopila in nekatera so že. To bo za 16. konvencijo važna rešitev." Bodimo torej previdni in bodimo pomislimo. Sicer se mi dopade svoboda, katero imamo sedaj; se pa tudi bojim, kaj bo za našo Jednoto, za slučaj, če se pri centralizaciji razidejo na dvoje. Centralizacija mora obstati, in ako le mogoče, cenjena krajevna društva, da ji greste vsa na pomoč. Ona je voda, da melje Jednota v svoje žitnice in da napreduje. Pomislite, bratje in sestre, da v novih društvih mi dobivamo novo polje za našo Jednoto.

Nova društva so pa le mogoča edino le v centralizaciji. Lahko pomislite, vaše blagajne ostanejo vaša last, Jednota bo javečala vam vašo podporo. Imamo že društvo, katero sedaj prosi za vstop, pa ga do konvencije nismo mogli sprejeti; je sicer brez vseh sredstev — denarne podpore. To se zna v prihodnosti mnogim primeriti; v centralni podpori pa v tem ni vprašanja. Premislite dobro in poiščite pot do skupne centralne podpore in to brez posebnih debat in preprirov na konvenciji.

ŽELJE PO DOLGOTRAJNI BOLNIŠKI PODPORI.

Te želje se slišijo vedno večje. Tako imajo drugi itd. Kar sprevidite, da Jednota lahko tudi vzdržuje in plačuje, zakar se bo obvezala, lahko sprejmeta, vendar vedite, da bodo nas doletele naklade. V isto spada (Dajle na 2. strani)

tudi oddelek ali točka za operacije. O vsem tem je potreba dobrega razmišljanja, pojasnila in točnega izločitve.

NAŠA PRAVILA.

So zelo velika, prevelika in pomanjkljiva — premala. V to bi naj konvencija takoj v začetku poverila zato zmožne osebe in jim izročila vse spremembe ali izpopolnila, tako da bodo oni ali ob večerih ali med konvencijo s pravnim odborom skupaj sami uredili in isto konvencijo poročali; v slučaju, da bi kakšna malenkost ostala tudi čez konvencijo radi tikajoče se točke državnih zakonov, naj bi to konvencija zaupala glavnim odbornikom.

JEDNOTINI GLAVNI URADNIKI.

Koliko glavnih uradnikov naj imamo? Nekateri pišejo: Podpredsednik je gden zadosti. Jaz sem svoje čase tudi tako mislil, najbolj sem bil napram drugim podpredsednikom, ker nisem razumel, zakaj da jih ima Jednota.

Podpredsedniki niso zato podpredsedniki, da bi nadomestovali glavnega predsednika. Oni so glavni uradniki Jednote v gospodarskem pomenu in so zastopniki Jednote vseh poslovanj, kjerkoli se nahajajo. Moje prepričanje pa je, da bi morala Jednota imeti od sedaj še več takih uradnikov, in sicer šest podpredsednikov, dokazati vam hočem zakaj:

Ravno sem odprl knjigo organizacije Makabejcev. Tam sem videl najmanj po številu do 50 uradnikov, katere porazdelje na vsa različna imena. Vsi pa so nekako deputies ali zunanji zastopniki njihove organizacije. Oni vedo, zakaj da je potrebno to. Tukaj v Clevelandu imajo eno društvo, ki je nad 700 članov skupaj samih Slovencev. Član sem tudi jaz, in vem, kako znajo, da jih spravi skupaj. Oni se zavedajo, da je treba več glavnih uradnikov, in da isti gredo od društva do društva, da napravljajo prireditve v imenu, da bo njih društvo obiskal eden izmed teh uradnikov (deputies). In kako so vsi navdušeni zanj, dasi ravno ga po večini ne razumejo, ker govori angleško. In mi Slovenci, ne maramo kaj takega? Mi pustimo svoje, da jih ugrabljajo drugi. Naši Slovenci dobijo torej drugje to, kar bi jim tudi mi lahko nudili in dali, toda tega jim nečemo dati. Mi s tem sebi dosti škodujemo in tujcem pomagamo.

Naša Jednota je danes finančno močna; premore nad pol milijon dolarjev in šteje nad 30.000 članov in članice; torej gotovo potrebuje vedno več uradnikov, ker raste. Nikar se ne bojte, da bo kak glavni Jednotin uradnik z bomo leto plačo \$25 s tem preveč škodo Jednoti naredil. Predno se bo vršila 17. konvencija, bo imela Jednota morda že dva in pol milijona dolarjev premoženja ter 40.000 članov. Taka velika organizacija potrebuje torej tudi veliko odbornikov. Omenil sem že, da je to potrebno za naraščajočo Jednoto; naš namen ne sme biti vedno po starem; biti mora tak, da bomo vse slovenski katoliški narod v Ameriki spravili v našo Jednoto. Glavni odbornik ne bo nikdar škodil Jednoti, še manj pa kak podpredsednik. Ako pridejo ti odborniki na konvencijo, je to potreba radi gospodarstva, radi poročil in priporočil, da povedo, kaj je potreba za zboljšanje v njih krajih, oziroma državah za napredek društev in Jednote.

Razume se, da pri tem jaz mislim uradnike, ki so kos svojemu nalogu in ki bi tako tudi mnogo koristili Jednoti v obče. Jednota potrebuje delavnih moči, in takih veliko. Vsak glavni uradnik naj bi spolnil svojo nalogu, ter to tudi članstvu pokazal. Z več odborniki bi naša Jednota dosegla še več zadovoljnosti, ker bi na ta način

društva dobila zadoščenje svojih uradnikov, in ne bi bilo toliko prepričev med društvi. Tudi taki prepričbi bi se lažje reševali s posredovanjem teh uradnikov. Tako naj bi se ti podpredsedniki vdeleževali tudi raznih prireditve, slavnosti jubilejev itd. po raznih naselbinah; tako delajo pri ameriških organizacijah. Na vsak način mora dobiti naša Jednota več glavnih uradnikov, ako hočemo, da bo stopala še po tako hitri poti napredka in zanesljivo naprej.

Zgorej sem omenil tudi finančno našo Jednoto. Vedite, da je to najvažnejše vprašanje naše bodoče konvencije. Spominjali se boste, da sem to točko jaz že večkrat omenil v svojih poročilih na polletnih sejah glavnega odbora. Pri tem sem se enkrat tudi izjavil, da ne maram prevzeti nobene odgovornosti za morebitno izgubo ali nepravilnost pri nakupovanju delnic (bondov) naše Jednote. Kako investirati denar naše Jednote, naj bo vaše najbolj oprezno delo in sklep 16. konvencije; kajti računajte na bodočo premoženje Jednote v znesku dveh milijonov dolarjev. Ali ni to že veliko bančno podjetje, ki zahteva malo več veščih in v tem skušenih mož. S premoženjem bi se dalo narediti več denarja, tako da bi bili lahko od obresti plačani vsi Jednotini uradniki, in bi še nekaj preostalo. Bančno podjetje, ki ima tako velik kapital, ima mnogo več uradnikov, pa tudi najbolj učene ljudi, da vodijo podjetje. Naša Jednota je torej enako ali vsaj podobno podjetje. Mi sicer v nekaterih krajih zelo varčujemo, ali zgrubljamo pa na drugih, ker si ne znamo pomagati; varčnost je dobra, kjer je za varčevanje, ne pa povsod. Največ napredka je v investiranju denarja. Treba je vedno gledati, kaj se spleča, in kaj se ne spleča; izplača pa se Jednoti, da ima več glavnih uradnikov in sicer v vseh oddelkih.

Nekateri omenjajo, da naj Jednota vzame na sebe breme lastne tiskarne. Bog varuj! Če bi se Jednota pečala s tiskarno, bi bila to največja neodpustljiva krivica storjena Jednoti; jaz dobro vem, kaj bi to pomenilo Jednoti. Dokler se dobijo taki, ki radi tiskajo glasilo Jednote in druge tiskovine, naj jih tiskajo. Kadar pa ne bo več takih v Ameriki, potem pa naj Jednota sama prične. Proč od take misli (tiskarne), če vam je kaj za napredek Jednote! V tem sem jaz neizprosno.

KAKO PORAZDELITI GLAVNE URADNIKE?

Na tem je veliko lažje. Urediti bo treba najprej Jednotin urad in nastaviti moštvo ter moči, ki jih ta urad potrebuje. Prej nego spregovorim o uradovanju od znotraj, naj omenim še o Jednotinem domu, ki se ga namerava na novo postaviti, oziroma kupiti. O tem omeniti me vselej srce zaboli; najraje bi molčal, ker jih toliko čaka, da bi me radi za jezik zagrabili za vsako izgovorjeno besedo za Jednotin dom. Pa ni drugače; čas je prišel; za deva moramo rešiti in o domu moramo razpravljati ter zaključiti. Delegatje, ki prihajajo iz zapada in bližine Jolietja ste prošeni, da se oglasite v Jolietu, samo da bi videli in sodili o novem in starem prostoru za kar se sedaj pogajamo. Ničesar še ni obveznega, vse je še prosto. Pisal sem že in vse razložil, zdaj naj pa delegatje odločijo, kar bo boljše. Ko se boste večinoma prepričali in izjavili, kaj naj se naredi, potem naj bi bila ta zadeva glavnemu odboru v roke izročena; konvencija naj to razsodi in odobri.

V glavnem uradu se mora poslovanje s časom potrebe in naraščajoči tudi preurediti; glavni

ni blagajnik se mora umestiti, da bo stalno ali ves dan delal v glavnem uradu.

Nekateri želijo, naj se en asessment v letu opusti. Ako bi bila Jednota dovolj solventna, da bi smela popustiti en asessment, potem ima že pot, kam naj bi šel ta asessment. Jednota izplačuje odpravnino iz sklada poškodnine. To je Jednoti v ta sklad že lepo svoto denarja. Ako bo kateri asessment morda preostajal, naj gre le v poškodninski sklad, ker je veliko onih, ki prosijo odpravnino vedno naprej.

SVOBODA PRI VSTOPU V JEDNOTO.

To moje posebno priporočilo sicer ne bo vsem dobrodošlo; prišel pa bo čas, ko ga bo konvencija vpoštevala. Pri tem mislim na sledeče stvari: Mi se prav radi sklicujemo na prostost in svobodna dejstva. Le pogledimo, da se rabi ravno to besedo pri društvih, ki ne marajo centralizacije. "Bodimo svobodni! Prosto naj bo! Kdor hoče, naj gre; kdor pa ne, pa ne!"

Jaz bi vam svetoval to-le: Zakaj pa ne bi Jednota dovolila tako svobodno članom in članicam tudi pri vstopu v Jednoto? Jaz slišim od strani naših mladih Amerikancev to-le: "Jaz, da bi plačeval za druge? Jaz, mlad študent, naj plačujem za vse te različne razrede, katerih ne potrebujem? Jaz bi bil rad član vaše Jednote, pa ne maram, ker bi moral za stvari plačevati, katere meni niso potrebne!"

Tako sem slišal mnogokrat tudi gg. duhovnike. Duhovnik je ravno tako prisiljen plačevati za razrede, katerih on zase ne potrebuje; in mnogi jih je, ki niso člani baš radi tega ne.

Ako bi mi hoteli biti povsem pravični, in ako bi hoteli odpreti vrata v našo Jednoto za vse naše ljudi, bi morali tudi vpoštevati in dati vsem tem kar jim dajejo drugod. Ker pa tega pri nas ne dobijo, gredo drugam. Naša Jednota je po asessmentu zelo po ceni; pa vendar ne dobimo v njo mnogo mladih članov, ker se morajo pri nas za vse zavarovati, ko pristopijo v društvo in Jednoto. Mi s tem ne pridobimo, pač pa izgubimo. Ako bi imeli prostost pri Jednoti ob vstopu, bi s tem ničesar ne izgubili, pač pa pridobili veliko onih, ki gredo drugače drugam.

Naj se torej pri vstopu zavaruje vsak za kar se želi. To bi bila moja ideja; potem pa ni vprašanja, da bi naša Jednota ne prekosila vse druge in bi s tem potegnili vse na sebe. Morda bo kdo rekel: "S tem pa nismo katoličanje, nismo bratje in sestre. Nismo eden za drugega!" Smo. Naša Jednota ima en sklad, ki ji daje kredit sobratstva; to je osemogla podpora. Ta sklad naj bi Jednota obdržala v zvezi, da morajo vsi vanj plačevati; to naj bi zadostovalo. Drugače pa moramo biti tudi gospodarski in za večji napredek. Sklad za onemoglo je v resnici nekaj najboljšega, kar ima naša Jednota. Ta skrbi za one, ki so brez sredstev in pomoči. Ko preneha zdravje, ko preneha društvena podpora, ko ga zapustijo otroci in sorodniki, mu stoji ob strani naša Jednota s svojim skladom za onemoglo. Ta naj ostane; naj se lahko še poveča. Vendar naj bi ta sklad za vedno ostal pri Jednoti za vse; drugače naj bi pa dala Jednota vse drugo na prosto voljo, razun, da bi vsi oni, ki bi vzeli podporo, bili v centralizaciji.

ŠE NEKAJ VAŽNIH NASVETOV ZA PROCVIT JEDNOTE.

Katoliški shodi in sestanki naj bi se še v bodoče vršili. Naši ljudje radi čitajo, pa tudi poslušajo govore svojih voditeljev. S tem je veliko povedano. Čtivo je dobro, veliko pomaga; osebna beseda in dokazano prepričanje je pa še bolj silno, še bolj prodira. Vse, kar so danes naši ljudje, bodisi že na dobri ali slabi strani svojega ali vsakega prepričanja — je storiло čtivo in govori. Že doma je bilo naše slovensko ljudstvo od vselej navajeno, da se je rado zbiralo na shodih in romanju. To jim je bilo sveto in najdražje. Po tem so se vedno držali in to jih je ohranilo dobre. Da je toliko naših katoličanov danes v drugih Jednotah, moramo vedeti, da je stranka pošiljala svojega agitatorja od naselbine do naselbine. Mi smo takrat še spali in se kregali med seboj; zadnje čase smo tudi mi nastopili na ta način ter dosegli precej lep uspeh.

Nikar torej teh shodov zavračevati; nadaljujejo naj se na eden ali drugi primeren način. Imamo mnogo obletnic in drugih društvenih praznovanj; to naj se porabi za shode in društvene družabne prireditve, kjer naj se ljudstvo s primernimi govori navdušuje in ogreva za Jednoto, domovinsko ljubezen in narodnost.

Naša Jednota naj stopa lepo po poti katoliškega prepričanja v soglasju z gg. duhovniki. Bili so časi, ko Jednota tega ni vpoštevala, dasiravno je bila to njena dolžnost kot katoliška organizacija; tako pa tudi vsi duhovniki niso bili Jednoti povsem naklonjeni, ker se niso mogli na isto zanašati. Dokler je Jednota kot taka (katoliška), naj bo taka tudi vsestransko; in dejanjusi; to bo za njo in za narod največja opora.

S tem sem odkrito povedal svoje misli; to ni nikakva dik-tatura, še manj pa kako vsiljevanje. Prišli boste na konvencijo kot razsodni in svobodni Amerikanci, kjer boste rabili svoje močgane, ne pa naše vsiljevanje, oziroma priporočila; jaz sem povedal le svoje misli. Pred vašimi očmi naj bo vedno naš narod in njega bodočnost. Ne zabite pa, da je ravno v K. S. K. Jednoti rešitev tega naroda. Nikjer drugje se ne bo ime našega slovenskega naroda tako lepo čitalo, kakor v naši K. S. K. Jednoti, kajti ta Jednota nima prav nobenega madeža, da bi zamogel narod radi njega skrivati svoje ime. K. S. K. Jednota je zaradi toliko dobrot, ki jih je delila svojemu članstvu, da niso prišli na breme državi, zaslužila, da jo pozna tudi Amerikaneec, in posebno še radi tega, ker je povsem z duhom za vero, Boga, dom (državo) in narod. Tako dela tudi vsak dober katoličan, ki je dober državljani.

Glejte vsi, da se bomo na sestanku v Pittsburghu sešli vsi veseli obrazov in še bolj veslega duha; to naj bo naš začetek. Tam so nam pripravili vse, kar so mogli, da nam bo vroče dneve hladilo. Imajo v bližini mesta lepe gozde, trate in livade, med hrastjem na hribočku in v dolini, kjer nam bodo ptiki prepevali. Na velikem pikniku 15. avgusta bodo pekli jagnjeta, in srebrna studenčnica se bo točila. Kaj lepšega hočete? Pridite torej v Pittsburgh, pravočasno, že v nedeljo, 15. avgusta, da boste pri sv. maši, potem se pa peljete v avtomobilih venkaj v zeleno naravo na velik katoliški shod. Ne pozabite povabiti za ta dan tudi svojih prijateljev. Kakor se čuje, so v Pittsburghu pripravili za ta dan vsega dovolj za par tisoč ljudi; vsem bo najboljše postreženo.

Bratje in sestre! Konvencija je samo enkrat na tri leta, kar naj tudi ostane. Počastimo

Posnemanja vredna družina.

Svoječasno smo že priobčili več slik številnih družin, od katerih člani spadajo vsi v našo K. S. K. Jednoto. Prvenstvo v tem oziru zasluži družina sobrata Frank Lukšiča v Milwaukee, Wis., ki šteje 14 otrok. Tej sledi Stangarjeva družina iz Barbertona, O., s 13 otroci; dalje Reppova v Waukeganu, Ill., z 12 in Ahlinova družina v Petersburg, O., z 11. Družine z 10 otroci še nismo priobčili. Morda še sledi? Poleg teh omenjamo še sledeče družine s devetimi otroci: John Gornik, na Giddings Rd., Cleveland, O., John Kenik v Newburgu (Cleveland); Anton Hosta v West Parku, O.

Danes prinašamo sliko še ene družine z devetimi otroci, broječo torej 11 članov, vsi spadajo v K. S. K. Jednoto. To je vrla družina sobrata Anton Zupančiča, stanujočega na 3630 E. 78th St., Cleveland, O.

Ponosen oče te družine je bil rojen leta 1878 na Primakovem, Dolenjasko, mati Ivana, rojena Nose je pa doma iz Struge, tudi na Dolenjskem, stara je 48 let. Poročena sta bila leta 1905 v cerkvi sv. Lovrenca v Newburgu, kjer še vedno živita v lastni hiši. Oče je došel v Ameriko pred 23 leti, mati pa pred 22.

Otroci so po starosti sledeči: Jennie, 21 let; Angela, 20; Pavlina, 16; Mary, 14; Josip, 13; Frank, 11; Rose, 9; Viktorija, 6; Lavra, 2. Starejše tri hčerke spadajo k društvu sv. Ane, št. 150, vseh drugih šest z očetom in materjo pa spada k društvu sv. Lovrenca, št. 63.

Če bo ta družina še čez 14 let skupaj živela, bo sobrat Zupančič lahko prestopil iz onih društev ter ustanovil društvo s svojim lastnim imenom, kajti njegova družina šteje za tri člane več, kakor je potrebno za ustanovitev novega krajevnega društva.

našo Jednoto s tem, da se zberemo v velikem številu, da s tem pokažemo, da jo ljubimo in spoštujemo. Pripeljimo s seboj tudi one, ki še niso člani naše Jednote; ko bodo videli in slišali toliko naših Slovencev in Slovenek, došle iz vseh strani, da zastopajo našo Jednoto, jih bo to navdušilo, da postanejo tudi ti naši bratje in sestre.

Torej na veselo in srečno svadenje. Dobro nam došli vsi zastopniki in zastopnice društev, pa tudi vsi drugi cenjeni gostje ste uljudno vabljeni!

Anton Grdina,
glavni predsednik K. S. K. J.

Društvene vesti in dopisi.

Prvi podpredsednik K. S. K. Jednote, Mañ Jerman, je nevarno obolel.

Pueblo, Colo. — Prihljubljeni in širom Amerike dobro znani Slovenec Matt Jerman je bil te dni prisiljen se podati v bolnišnico. Zadnje tedne je imel dokaj napornega dela z godbo; pri tem si ni dal dovolj počitka, in je takorekro nastopila pri njem utrujenost po vsem životu.

Upamo, da se mu bo zdravje kmalu povrnilo, ter želimo, da se zopet zdrav in vesel vdeleži konvencije K. S. K. Jednote v Pittsburghu, Pa., ki se vrši ta mesec. Mr. Jerman je že več let prvi podpredsednik K. S. K. Jednote.

Poročevalec.

POZOR CLEVELANDČANI!

DNE 15. AVGUSTA V PITTSBURGH, PA.!

Mnogo je Clevelandčanov, ki še niso bili nikdar v Pittsburghu, Pa., naši iztočni slovenski metropoli, dasiravno smo samo okrog 170 milj oddaljeni. Marsikdo ima tam kakega sorodnika, prijatelja ali domačino, da bi ga rad videl.

Na Veliki Smaren, dne 15. avgusta se vam nudi lepa prilika potovati v Pittsburgh, in sicer z našimi clevelandskimi delegati vred. V to svrhu vabimo tudi rojake iz bližnjih slovenskih naselbin, oobito iz Loraina.

Vožnja v Pittsburgh, Pa., in nazaj stane ob nedeljah samo \$3.50. Če mogoče, kupite tiket že v soboto. Za Clevelandčane bosta rezervirana dva posebna vagona na Euclid Ave. Pennsylvania postaji. Zbiramo se pred Knausovo dvorano pred 7. uro zjutraj, od koder se bomo brezplačno v avtomobilih odpeljali na označeno postajo. Vlak odhaja ob 7:20 in došpe v Pittsburgh ob 10:30 dopoldne. V Pittsburghu bo ta dan velika slavnost v počast delegatom 16. konvencije K. S. K. Jednote.

Kdor se misli 15. avgusta vdeležiti izleta v Pittsburgh, naj to kmalu naznani uredništvu "Glasila." Telefon: Rand. 3912.

Iz urada društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill.

Prihodnja redna mesečna seja se bo vršila v soboto, dne 7. avgusta, pričetek točno ob pol osmi uri zvečer v navadnih prostorih. Na tej seji bo veliko važnih točk na dnevnem redu, zato ste uljudno na to sejo vabljeni.

Ta seja je pa tudi zadnja pred XVI. konvencijo naše K. S. K. Jednote, zato veže dolžnost vsakega člana in članice, da te dni malo pomisli, kaj bi bilo dobro svetovati delegatom za prihodnjo konvencijo, kjer naj predlože naši delegatje naše misli in nasvete.

Za mesec avgust je razpisan poseben asessment 25 centov, kar blagovolite vpoštevati.

Z bratski mpozdravom,
Louis Zeleznikar, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill.

S tem se naznanja članom gori označenega društva, da je bilo sklenjeno na seji meseca julija, da se naše društvo vdeleži proslave 20-letnice obstanka društva sv. Treh Kraljev, št. 98 v Rockdale, Ill., dne 8. avgusta.

Zatorej ste prošeni vsi člani, da zagotovite pridete dne 8. avgusta ob pol deveti uri v našo zborovalno dvorano, od koder skupaj oddidemo v Rockdale,

Ill. Zastavo nosilci, pridite zagotovo.

S pozdravom,
Louis Košmerl, tajnik.

Naznanilo.

Iz urada društva Vitezi sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill., se naznanja vsem članom omenjenega društva, da se bo prihodnja mesečna seja vršila v soboto, dne 7. avgusta ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Prememba prihodnje seje bo zato, ker se bo naše društvo v nedeljo 8. avgusta korporativno vdeležilo slavnosti 20-letnice društva sv. Treh Kraljev, št. 98. K. S. K. Jednote v Rockdale, Ill.

V nedeljo, 8. avgusta se zbiramo ob 8:30 zjutraj v stari šoli in se skupaj odpeljemo v Rockdale k sv. maši. Nadaljni program lahko vidite v današnjem "Glasilu," priobčenem od društva sv. Treh Kraljev.

Cenjeni mi sobratje in sestre! Vdeležite se v polnem številu slavnosti označenega sobratskega društva (20-letnice); v enakem slučaju se bodo gotovo tudi oni odzvali našemu povabilu. Nam se tudi bliža ne samo 20-letni, ampak 35-letni jubilej obstanka našega društva, in spodobilo bi se, da bi ga na najbolj slovesen način obhajali.

Pridite v polnem številu na prihodnjo sejo dne 7. avgusta zvečer; na dnevnem redu imamo več važnih stvari, ker to je zadnja seja pred konvencijo; treba bo našemu delegatu naročiti, za kake predloge naj glasuje in za kake pa ne. Upam, da se bo naš delegat oziral na to, kar mu bo društvo naročilo, ne pa kakor se je že zgodilo, da je delegat kar po svojem obrnil, kakor je njemu ugajalo.

S sobratskim pozdravom,
Peter Musich, tajnik.

VABILO NA SEJO.

Na znanje članom društva sv. Roka, št. 15, Pittsburgh, Pa. Ker začne tretjo nedeljo v. gusta konvencija K. S. K. Jednote, je bilo na zadnji seji sklenjeno, da se vrši prihodnja seja našega društva drugo nedeljo (Daje na 3. strani)

Ijo (8. avgusta), dopoldne po 8. sv. maši v K. S. Domu. Prosim vas, vdeležite se te seje v velikem številu.

S sobratskim pozdravom,
Vinko Besal, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 41, Pittsburgh, Pa.

Kot je brezdvoma vsem članom in članicam našega društva že znano, se prične dne 16. avgusta t. l. 16. konvencija K. S. K. Jednote, in sicer tukaj pri nas v Pittsburghu, Pa., zaradi tega ste vsi člani uljudno vabljeni vdeležiti se prihodnje redne mesečne seje dne 8. avgusta, kar je najbolj mogoče v obilnem številu. Ker je to zadnja seja pred konvencijo, je pač vsakemu članu lahko razumljivo, da bomo imeli na dnevnem redu važne točke, o katerih moramo skupno razmotrivati. Torej je jako umestno, da ste vsi navzoči.

S sobratskim pozdravom,
Joseph Valenčič, tajnik.

Društvo Vitezi sv. Martina, št. 75, La Salle, Ill.

V prednaznanilo in vednost vsem članom našega društva, da se bo na prihodnji redni mesečni seji pobiralo od vsakega člana po 50 centov za najemnino (rent) od dvorane. Druga društva so ga že plačala; torej za nas je tudi čas. To naznanjam na tem mestu, da ne bo morda kdo na seji godrnjal, da ni vedel.

S sobratskim pozdravom,
Frank Mailie, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Uljudno naznanjam vsem članicam našega društva, da se je redna seja za mesec avgust prestavila na drugi četrtek v mesecu. Vzrok je ta, ker greste predsednica in tajnica na konvencijo v Pittsburgh, Pa. Seja se torej vrši v četrtek, 12. avgusta ob pol osmi uri zvečer v navadnem prostoru. Prosim, zapomnite si to in vdeležite se seje.

Sosestrski pozdrav,
Julia Gottlieb, tajnica.

Iz urada društva Marije Čiste Spčetja, št. 80, S. Chicago, Ill.

Tem potom se naznanja, da se vrši društvena seja za mesec avgust v nedeljo, dne 8. avgusta namesto 15. avgusta. Ker je več važnih točk za rešiti, zato ste naprošene, da se te seje vdeležite v obilnem številu.

Obenem se opozarja vse one članice, ki dolgujejo društveni in Jednotin assesment, da stvar uredite, ker v nasprotnem slučaju se bo postopalo po pravilih.

Louise Likovich, tajnica.

Iz urada društva Marije Sedem Zalosli, št. 81, Pittsburgh, Pa.

Tem potom naznanjam onim članicam, katere niste bile navzoče na zadnji seji dne 18. julija, da smo zaključile, da bo naše društvo imelo prihodnjo mesečno sejo dne 8. avgusta. Prememba je narejena samo za ta mesec (avgust) zaradi konvencije K. S. K. Jednote, vršne se se v našem mestu, potem bomo pa imele sejo zopet vsako tretjo nedeljo kakor dosedaj.

Prosim vas, združene mi sestre, pridite na sejo dne 8. avgusta, ter plačajte svoje assesmente; nikar ne čakajte na tretjo nedeljo! Obenem vas prosim, katera prinese assesment k meni na dom, naj pride že predpoldne, ne pa takrat, ko moram jaz iti že na sejo.

Obenem prosim vse one cenjene sestre 16. razreda, da se za gotovo vdeležijo prihodnje seje, ker bo nekaj važnih točk zanje na dnevnem redu; v tem (16) razredu šteje naše društvo 34 članice. Radovedna sem, koliko vas bo prišlo na to sejo? Torej na svidenje!

S sosestrskim pozdravom,
Josephine Fortun, tajnica.

Iz urada društva Marije Čiste Spčetja, št. 85, Lorain, O. Prav uljudno vabim vse članice našega društva, da se gotovo vdeležite seje dne 8. avgusta. Ker je to zadnja seja pred konvencijo, se prosim, da se vse vdeležite.

S sosestrskim pozdravom,
Frances Tomazin, tajnica.

NAZNANILO IN VABILO

Iz urada društva sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill. Kakor je bilo že poročano v "Glasilu," št. 25, priredi naše društvo v nedeljo, 8. avgusta t. l. proslavo svojega 20-letnega obstanka. Zatorej se tem potom uljudno naznanja sledeči program vsem onim cenjenim društvom, ki se bodo vdeležila te naše slavnosti:

Točno ob pol deseti uri dopoldne se bodo sprejemala društva v mestni javni (Public) šoli, kjer bo tudi sprejem glavnih uradnikov K. S. K. Jednote in mestnih odbornikov iz Rockdale in Jolietu.

Temu sledi korakanje v cerkev k sv. maši, ki se bo brala za žive in mrtve člane in članice našega društva.

Po sv. maši korakamo v John Petrušev dvorano na velik banket; tam bodo nastopili razni govorniki, kot: glavni uradniki K. S. K. Jednote, društveni uradniki, duhovščina in mestni odborniki.

Ob 3. uri popoldne zabava na prostem nad Rockdalem v zelenem gozdu; tam si bomo pa lahko katero zapeli, kot bratje veseli!

Huda, huda je vročina, da človeka kar skomina; v senco bližnjosti si želi. V Rockdale torej vsi hitimo, v gozdu, tam se ohladimo; žejo tam se ugasi. Dosti razne bo zabave, da zvedrijo se nam glave; torej pridite tja vsi!

Tiketi ali vstopnice se že sedaj dobijo pisnim putem ali pa na domu tajnika, na 711 Moen Ave.

Za mnogobrojno vdeležbo se že vnaprej zahvaljuje društveni in veselilni odbor.

Torej na veselo svidenje na naši slavnosti!

Anton Krkoč, predsednik,
Joseph Juhant, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 110, Barberton, O.

Uradno se naznanja vsem članom gori imenovanega društva, da se vrši prihodnja društvena seja en teden popred kakor pa ponavadi; seja se vrši 7. avgusta, to je v soboto večer, začetek ob 1. uri, assesment se bo pa začel pobirati takoj po šesti uri. Seja se je premestila zaradi tega, ker na tretjo nedeljo gre društveni tajnik na konvencijo, torej člani naj blagovolijo to vpoštevati.

Zajedno se prosim vse člane, da se imenovane seje v polnem številu vdeležite, ker na tej seji se bo ponovno razpravljalo kaj da se naroči delegatu, kateri bo zastopal društvo na prihodnji konvenciji.

Obenem se prosim tudi vse članice, da pravočasno plačate mesečne prispevke, ker takoj po seji bo moral tajnik račune zaključiti in poslati assesment na Jednoto.

S sobratskim pozdravom,
Joseph Lekšan, tajnik.

Iz urada društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Javljam cenjenom članstvu zgora imenovanog društva, da se bude obdržavala dojdouca sjeđnica dana 8. avgusta točno u 2 sata posle podne v običnoj prostoriji. Braćo i sestre! Na ovu sjeđnicu ste naprošeni da prousustvujete u što većem broju bez izprike bolesti i važnog dela, jerbo je sjeđnica vrlo važna i zanimiva.

Koliko vam je dobro poznato, da je 16. konvencija pred durmi, a naše najveće društvo nije još ništa zaključilo javno-goroćila članstvu i delegatim krajevnih društva. Zato ste

lepo naprošeni, da svi dojdete na ovu sjeđnicu, pak da nešto vrednega predložimo kaj bude koristilo nama te colem članstvu, te u ponos i pomoć našoj najstarijoj i ponosnijoj organizaciji K. S. K. Jednoti. Dajte da se pokažemo, da smo braća i sestre Hrvati kot ove čislane organizacije K. S. K. Jednote. Od pok amu se zavili pod okrilje ove slavne organizacije, uvijek smo pri njoj bili na častnem mjestu; dosegli smo do ovog velikog glasa kao najveće društvo sv. Mihalja br. 163 K. S. K. Jednote u Pennsylvaniji.

Kako sam kazao, da imamo važnih točka. Da, isto imamo nešto učiniti za naš piknik 22. avgusta, biranje odbora za delo na pikniku; opet važni drugih točka, nologo i predloga delegatim za 16. konvenciju.

Braćo i sestre, mislim, da me budete razumeli, te da se nešto vrednoga i valjanoga predloži za dobrobit naše Jednote te njezinog članstva.

Dalje opomenjam, da bi bolj agitirali za društvo te za novo članstvo. Ne mislite, da nas je preveć, kaj nas ima 30.000 kod Jednote. Još sam zaboravil već oznaniti, da na prošloj sjeđnici 11. julija bila je izvoljena predsjednica odbora bolesti sestra Kata Vidanić, 1644 E. Ohio St. N. S. u slučaju da se budete znale članice prijaviti.

Opomenjam sve člane koji duguju već mjeseci, da svoje duge podmiruju na budućoj sjeđnici, inače budu suspendani. Sobratski vam pozdrav,
Matt Brozenić, tajnik.

ČASTITKA

Kot predsednik dosedaj največjega Jednotinega društva v odrastlem oddelku častitam neumornim delavcem, oziroma agitatorjem, sobratu John Geremu in sobratu John Butkoviču in vsemu članstvu društva sv. Jožefa, št. 7, K. S. K. Jednote v Pueblo, Colo., ker ste odvzeli čast društvu sv. Frančiška Saleškega, št. 29 K. S. K. Jednote in tudi jolietški naselbini s tem, da ste nam odvzeli Zlato Jednotino klado.

Delujte še naprej za procvit društva in K. S. K. Jednote!
Martin Težak,
od sedaj ne več Jolietški Napoleon.

Škof Jeglič v Steelton, Pa.

Ko smo čitali poročila od vseh strani o sprejemih milostljivega ljubljanskega škofa dr. A. B. Jegliča, smo nestrpnost pričakovali, ko pride čas, da ga tudi mi sprejememo v našo sredino. V resnici to je bil najlepši dan za našo naselbino, kar smo jih kdaj videli in dočakali v Steeltonu, Pa., kajti prihiteli smo vsi skupaj, stari in mladi. Po vseh naselbinah so prevzeli šena škofa slovesno sprejeli; mi Steeltončani smo ga pa hoteli še na poseben način počastiti, zaradi tega je društvo sv. Alojzija, št. 42 K. S. K. Jednote dalo blagosloviti svojo društveno zastavo milostljivemu škofu; zaradi tega mora biti društvo sv. Alojzija v resnici ponosno, ker mu je slovenski škof blagoslovil zastavo.

Naj omenim spored slavnosti: Dne 23. julija zvečer ob 7. uri so se zbrala vsa slovenska moška in ženska društva kakor tudi društvo Ogrskih Slovencev, v dvorani društva sv. Alojzija, nakar so se zbrali okoli zastave naprej boter in botra, Mr. John F. Simonič in njegova sestra Miss Genevieve Simonič, potem okoli njih pa tovariši in družice; vsak je držal bel ali rdeči trak od zastave, nakar smo odkorakali z godbo na čelu proti cerkvi sv. Petra, nakar smo se vsporedili v špalir, ko so milostljivi škof korakali v cerkev, na to se je začel obred.

V resnici takšnega krasnega prizora še nismo videli, ko smo gledali botra in pa botro in pa številne tovariše in družice okoli zastave, to je bil prizor, ki ga ne bomo nikoli pozabili. Potem so šli v cerkev, kjer je bil obred. Škof je bil v cerkvi, kjer je bil obred. Škof je bil v cerkvi, kjer je bil obred.

Številne tovariše in družice okoli zastave, to je bil prizor, ki ga ne bomo nikoli pozabili in marsikatero oko se je porosilo v veselju, ko smo slišali mili slovenski govor, katerega so imeli milostljivi g. škof. Po obredu smo odšli v šolsko dvorano, kjer je najprvo šolska mladina pozdravila milostljivega g. škofa, mu zapela pesem v pozdrav, za kar gre vsa čast častitim sestram, ker so mladino tako lepo izučile.

Potem so č. g. župnik Rev. Luka Gladek opisali v krasnih besedah pomen prihoda milostljivega g. škofa, nakar so nastopili razni govorniki in tako se je končalo vse v lepem redu in veselju. Seveda gre pri tem najprva zahvala našemu č. g. župniku, ki se je potrudil, da so milostljivi g. škof k nam prišli in druga zahvala pa gre Mr. John F. Simoniču, ki je bil boter zastavi in ker se je neumorno trudil in zbrali skupaj okoli zastave tovariše in družice, da je slovesnost tem lepše izpadla.

Upam, da mi boste priobčili to moje poročilo, ker drugače bi mislili rojaki širom Amerike, da smo tukaj v Steeltonu zaspati.

Rodoljubljen pozdrav rojakom širom Amerike,
Mrs. Mary Starašinič.

Bellaire, O. — Rad bi s tem omenil nekoliko stvari, ki sem jih doživel na mojem obisku v Clevelandu od 13. do 21. julija, v spremstvu moje soproge. Dobili smo namreč žalostno poročilo od rojaka Frank Gričarja v Collinwoodu, da mu je njegova 19-letna hči Ana nanaglomala umrla. Pogreb se je vršil dne 21. julija iz slovenske cerkve v Collinwoodu ter je bil jako lep. Tu se je javno pokazalo, da so imeli pokojnico vsi radi. Bog ji daj večni mir. Zapuška očeta, štiri brate in še mlado sestro.

Dne 16. julija sva se podala na St. Clair Ave. k mojemu bratu Frank Hočevarju, kjer sva imela priliko videti veličasten sprejem ljubljanskega škofa Jegliča pri fari sv. Vida. Kaj takega se nisva nadejala videti na najinem obisku tudi škofa iz starega kraja. Ker je poteklo že 22 let, odkar sva se preselila iz Clevelanda, je bil torej najun prvi obisk starih prijateljev po tako dolgi dobi let. Mislili smo že eden za drugega, da ga ni več med živimi. Koliko veselja pri zopetnem snidenju! Pa kolika sprememba v mestu Cleveland, da se mora človek kar čuditi takemu napredku. Moj brat Frank nama je razkazal vse večje znamenitosti mesta. Ustavila sva se tudi v uredništvu "Glasila" in pri sobratu glavnem predsedniku Antonu Grdina.

V nedeljo, dne 18. julija sva se vdeležila sv. maše na prostem v Collinwoodu, katero je daroval ljubljanski škof Jeglič. Ljudstva je bilo okrog 2.000 navzočega. Popoldne sva šla pa obiskat rojaka Frank Suhadolnika na njegovem krasnem domu. Označeni rojak naju je zatepel peljal k Lurski Materi Božji, ki je prav blizu njegovega posestva. Ta božja pot je ravno tako urejena kakor v Lurdu na Francoškem. Ob 4. popoldne se je pričela procesija na vrh hriba in nazaj, nakar je bil blagoslov z Najsvetejšim. Pri tej priliki je duhovnik blagoslovil tudi številno navzočih bolnikov in pohabljenec. Petja in krasnega prizora pri tej pobožnosti ne bom nikdar pozabil.

Zdaj se pa prav lepo zahvaljujem za prijazen sprejem in postrežbo vsem rojakom, kateri sta obiskala v Clevelandu, in sicer bratu Frank Hočevarju in njegovi ženi, kjer sva stanovala; dalje družini Ignac Znidaršič, Frank Zakrajšek, Anton Hočevar, Frank Skul, Rozi Pižem, Jakob Mohorčič, Rosie Golrenčič, John Avac, Josip Gr-

The North American Banking & Savings Company

Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VAŠA BANKA

Denar naložen tukaj Vam pomaga da postanete SAMOSTOJNI, Dokler je naložen pri nas Vam vloga vedno viša.

URADNE URE:

Ob delavnikih od 9. do 3. v soboto od 9. do 3. in zvečer od 6. do 8. v sredo od 9. do 12. Za denarno posiljitev od 6. do 8. pri strankah vrati, razven sredo zvečer.

SORODNIKOM IN ZNANCIEM

od časa do časa gotovo pošiljate denar v stari kraj; To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Ave.

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

dina, Mary Gornik, Frances Lausche, M. J. Grdina, Josip Mačerolet očetu in materi, Josip Mačerolet ml., Adolph Mačerolet, družini Frank Spelič, Ivan Zupahu, Anton Grdina, Rev. Vitus Hribarju ter družini Frank Suhadolnik. Se enkrat lepa hvala vsem skupaj.

H koncu naj še omenim, da sem tudi jaz za premembo imena naše Jednote v Ameriška Slovenska Katoliška Jednota. Zato imam skoro vsak dan tehtne vzroke. Že večkrat me je kak Amerikanec vprašal, ne spadam h Kukulksarjem; no, sim namreč velik Jednotin znak, kjer sta označena dva K (K. S. K. J.) Jaz mu moram vsled tega razložiti pomen teh črk, če ne bi ljudje mislili, da sem kak slovenski Kukulksar. Vsa moja družina, 15 oseb skupaj, spada k tej Jednoti; vsi smo ameriški državljani. Clovek dandanes skoro ni varen pred Amerikance stopiti z našim Jednotinim znakom, ker nosi križ in dve črki K. K, kar Amerikance moti. Torej prvo črko K. opustite!

S pozdravom,
Joseph Hochevar.

North Chicago, Ill. — Cenjenim čitateljem "Glasila K. S. K. Jednote" je gotovo dobro znano, da Slovenci v naselbini North Chicago in Waukegan, Ill., vedno tekmujejo na društvenem polju napredka, pa najsi bodi pri prireditvah piknikov, veselje z igrami ali za gospodarski obstoj skupnega naroda. Ker se bo sezona piknikov v kratkem končala, imamo pri rokah že drugo stvar, katera je potrebna za vsakogar, naj si bo mlad ali star, zdrav ali bolan; vsakomur je koristno, ako pripada k našemu Slovenskemu Stavbinkemu in Posojilnemu društvu v North Chicago, Ill.

Omenjeno društvo odvarja z dnem 7. avgusta, to je prvo soboto v mesecu avgustu, 22. serijo za izdajanje novih delnic, in sicer po 12½ centa in po 25 centov. V gornja dva razreda se plačuje tedensko. Nadalje je razred za enkratno vplačilo za delnico (\$100) na dan nakupa.

Slovenci in Slovenke! Stari in mladi iz naselbine North Chicago in Waukegan, Ill. Poslušajte se te prilike, katera se vam nudi, da si lahko z malimi prihranki omogočite prihraniti lepo svoto, katera se vam obrestonosno množi od dneva do dneva, kar vam pride vsikdar prav, naj si bo v potrebi ali skrajni sili. Torej zglaste se vsi na večer 7. avgusta in postanite člani in članice Slovenskega Stavbinskega in Posojilnega društva v North Chicago, Ill. Uradne ure za pobiranje donekov in izdajanje novih delnic so v soboto večer, dne 7. avgusta, kakor običajno ob 7. uri zvečer; torej pridite vsi!

Pri tej priliki bi opozarjal vse člane delničarje Slovenskega Stavbinskega in Posojilnega društva, da je tajnik tega društva Mr. M. Ivanetič zavarovalni zastopnik, in bi posil, da se obrnete do njega, kadar vam zavarovalnina poteče in uverjen sem, da vam bo vse točno in vestno postregel.

Torej na svidenje dne 7. avgusta, 1926.

jilnega društva North Chicago, Ill.:

Mathias C. Varšek.

POJASNILO K "POJASNILU"

V šte. 29. "Glasila K. S. K. Jednote" t. l. bil je objavljen članek pod naslovom "V pojasnilo" izpod peresa Martina Težaka iz Jolietu, Ill. Članek razpravlja o aferi, ki se je godila pred tremi in več leti v Jolietu, kjer se je "Glasilo K. S. K. Jednote" tistočasno tudi tiskalo. Ker pa kot razvidno iz par vprašanj nekaterih rojakov, nekateri mislijo, da se to tiče nas, to je sedanjega "Amerikanskega Slovenca," bodi zato na tem mestu pojasneno, da se to sedanjega podjetja in tiskarne Edinost, ki izdaja sedaj "Amerikanskega Slovenca" v Chicago popolnoma nič ne tiče.

Dotična afera je nastala med prizadetim in prejšnjim tiskovno družbo v Jolietu, ki je tiskala "Glasilo K. S. K. Jednote" v Jolietu do decembra meseca, 1923.

Toliko javnosti v pojasnilo, to je onim, ki jim prejšnje razmere morda niso znane in bi mislili, da to leti na sedanjega "Amerikanskega Slovenca," kar pa ni. Vsa stvar se nanaša na prejšnje razmere v Jolietu.

John Jerič,
predsednik tiskovne družbe Edinost.

CLEVELANDSKE NOVICE.

Na St. Clair Ave. in 88. cesti je bil minulo sredo zvečer od ulične kare podrt na tla rojak Anton Znidaršič, 56 let star, stanujoč na 6011 Bonna Ave. Kmalu potem je umrl v Mount Sinai bolnici, ker mu je obe nogi odtrgalo. Karo so morali dvigniti, predno so gasilci potegnili truplo izpod koles. Pokojni Znidaršič je bival v Ameriki 23 let, in je bil doma iz Makovca pri Ložu. Tu zapuška dve hčeri in tri brate, v starem kraju pa mater, ženo, hčerko, sina, dva brata in dve sestre. Bil je član društva Clevelandski Slovenci, št. 14, S. D. Zveze. Naj v miru počiva!

V torek, 10. avgusta se vršijo po vsej državi Ohio primarne volitve. Te volitve so silno važne zlasti glede prohibicije. Vsa ostala Amerika je pozorna na volitve v državi Ohio. Gre se radi senatorja Willisa, ki je glavni stebel prohibicije, če bo še izvoljen ali ne. Njegova izvolitev pomeni še najmanj 10 let prohibicije, njegov poraz pomeni, da so se ljudje naveličali hinavščine. Mi posebno prosimo rojake, naj nikar ne zamudijo teh volitev. In kdo lahko voli 10. avgusta? Vsak, ki je državljan, in se je lansko leto registriral. Za primarne volitve se ni treba znova registrirati. Vi samo poveste v volivni koč, da ste lansko leto volili, in brez vsake registracije lahko zopet volite. Registrirati se pa morajo vsi oni, ki so od lanskega leta postali polnoletni, vsi oni, ki so od lanskega leta postali državljani, in vsi oni, ki lansko leto niso volili. Za te bodo odprte volivne koč v pondeljek, 9. avgusta, od 5. do 9. ure zvečer. Kdor ni lansko leto volil, ta se mora registrirati, kdor je lansko leto volil, se mu

ni treba registrirati.

—Po 17-letnem bivanju v Ameriki je našo clevelandsko naselbino minuli teden prvič obiskal Mr. Rafko Zupanec, organist cerkve sv. Jožefa, komponist in učitelj igranja na glasovir. Naša ameriška Ljubljana se mu zelo dopade. Znamenitosti mesta in okolice mu je s svojim ovtomobilom razkazal Mr. John Zulich.

—Umrla je Angela Toller, stara 27 let. Rojena je bila v Clevelandu, kjer zapuška soproga in štiri otroke, mater, tri brate in tri sestre. Ranjka je bila članica društva Marije Magdalene, št. 162, K. S. K. J. Pogreb se je vršil danes 3. avgusta zjutraj iz hiše žalosti na 5129 Luther Ave. Vsem preostalim sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje, ranjki pa naj sveti večna luč in naj uživa večni mir!

—Dne 15. avgusta (na nedeljo) se nudi Clevelandčanom lepa prilika pohititi v Pittsburgh, Pa. Tan dan bodo dospeli tja vsi delegatje in delegatnje XVI konvencije K. S. K. Jednote. Vožnja ob nedeljah stane iz Clevelanda do Pittsburgha in nazaj samo \$3.50 in sicer po Pennsylvania železnici. Clevelandski delegatje, njih družine in cenjeni gostje se odpeljejo dne 15. avgusta ob 7:20 zjutraj z Euclid Ave. in E. 55th St. postaje. Kdor se hoče nam pridružiti, naj to kmalu javi uredništvu "Glasila," osebno, pisмено ali pa telefonično. Telefon: Randolph 3912.

V Pittsburghu bo označeni dan velik piknik za delegate, njih goste in vsa pittsburska društva K. S. K. Jednote.

Citajte tozadevno posebno naznanilo v današnji številki.

Poletje je čas udobnosti.

Sinje poletno nebo, lahke sapice in plavanje pretvarja sedanjo dobo v raj, samo če ste popolnoma zdravi, da vas ne muči zabasanoost, neprebava in druge slične poletne neprilike. Take pritožbe čujete skoro sleherni dan, toda samo od onih

ljudi, ki ne poznajo Trinerjevega grenkega vina, najboljšega in najbolj hitrega zdravila v takih slučajih. To vino drži vaše črevesje v redu ter ne dovoljuje, da bi kaka slaba snov zastupila vaše telo. Se druge potrebščine za poletno udobnost: Trinerjev Fli-Gas pokonča takoj muhe in komarje, Trinerjev Mosquito Chaser prežene komarje; če se nahajate na prostem, rabite ga; enkratna uporaba zadostuje za dve ure. Ako ne morete dobiti kateregakoli Trinerjevega zdravila ali preparata v bližnji lekarni, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Adv.)

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsak tork.

Lastnina Krenjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Ameriki.

Uredništvo in upravnstvo: CLEVELAND, OHIO.

6117 St. Clair Ave. Telefon: Randolph 3912

Naročnina:

Za člana, na leto	\$0.84
Za nečlan	\$1.80
Za inozemstvo	\$3.00

OFFICIAL ORGAN of the GRAND CARNOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the UNITED STATES OF AMERICA

Maintained by and in the interest of the Order. Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO. Telephone: Randolph 3912.

RAZMOTRIVANJE

NASVETI IN PREDLOGI ZA XVI. KONVENCIJO KSKJ.

O lastni Jed. tiskarni.

(Piše urednik "Glasila")

Ker se je zadnji čas med razmotrivanjem sprožilo misel o nabavi lastne tiskarne, hočem jaz to zadevo pojasniti z mogoč lastnega stališča kot večletni urednik in upravnik "Glasila."

Pri tem navajam sledeča glavna vprašanja:

1. Ali res potrebujemo naša Jednota svojo lastno tiskarno?
2. Koliko bi ista veljala?
3. Kje dobiti denar?
4. Ali bi imela Jednota pri tem dobiček ali izgubo?

K prvemu vprašanju omenim, da lastne tiskarne še ne potrebujemo.

Stroški nabave moderno urejene unijske tiskarne bi znašali danes od \$25,000 do \$30,000. Ta denar bi morali člani skupaj spraviti s posebnim asesmentom \$1.50 ali \$2 na vsakega.

Ko je S. N. P. Jednota gradila svojo lastno tiskarno, je bil razpisani poseben asesment \$1 na vse aktivno članstvo; poleg tega mora pa še danes vsak novi član v sklad tiskarne plačati najmanj \$1.

Zdaj pa preidimo k najbolj važni točki: o donosnosti izgube ali dobička pri lastni tiskarni. Za slučaj vzemimo stroške tiskanja lista za en teden ali eno številko, 17,350 iztisov.

Če članstvo vloži v tiskarno \$30,000, se mora pri tem vpošteti gotovo vsaj 5% obresti od glavnice, kar znaša \$28 tedensko. V tiskarni bi morali biti najmanj štirje nastavljeni (unijski tiskarji) z vodjem vred. Njih tedenska plača bi znašala najmanj \$200. K temu še pristojno 2.200 funtov papirja za eno izdajo lista po 4.25 centa funt, kar znaša \$93.50. Papirja bi morali kupiti celo karo, drugače je cena višja! Za odpravo lista (mailing) bi morali vsak teden naročiti dva unijska mailerja, ki bi računala vsak najmanj \$10 za osemurno delo. Ako seštejemo samo te štiri gori navedene svote, dobimo skupaj \$341.50 stroškov za tiskanje ene številke lista. K temu pa še niso pristihi stroški za svinčnik, tiskarsko črnilo, plin, oziroma elektriko, potrebščine pri odpremi lista, vzdrževanje in popraviljanje strojev, prevoz lista na pošto, zavarovanje proti ognju in drugo.

Tiskarna "Ameriške Domovine," kjer se zadnja tri leta tiska "Glasilo," nam danes računa za eno izdajo lista \$292.63. Zdaj pa vzemimo svinčnik in izračunajte veliko razliko \$48.87 na teden, kar znaša na leto lepo svoto \$2,531.24.

Te številke niso nikakor pretirane, ampak resnične.

O tiskarni "Glasila" bo delegatom na konvenciji predloženo obširno poročilo, iz koje- ga bo lahko vsakdo spoznal, da je za Jednoto mnogo boljše, da se njeno glasilo tiska v tiskarni "Ameriške Domovine," kot pa morda v svoji lastni tiskarni. Dokazano bo tudi, koliko tiso-

čakov si je Jednota prihranila s tem, ker se je list preselil iz Jolietu v Cleveland. O tem je že brat Martin Težak v št. 29 "Glasila" nekaj omenil.

Res je, da je bila točka lastne tiskarne na dnevnem redu konvencije v Jolietu leta 1920. Tedaj smo imeli lepo priliko kupiti tiskarno "Amerikanskega Slovence" po zmerni ceni. Ta točka je propadla z veliko večino glasov razsodnih delegatov, ne pa vsled kake morebitne politike.

Ker označena tiskarna v Jolietu vsled prevelikih upravnih stroškov ni zamogla nuditi Jednoti ugodne, konkurenčne (nižje) cene, se z njo ni naredilo več pogodbe.

Se neko drugo udobnost imamo z izdajanjem lista v Clevelandu: dobro pošto prometno zvezo. "Glasilo" izhaja sedaj ob torkih. V državi Ohio in Pennsylvaniji prihaja naročnikom v roke že v sredo. Tako ga dobivajo v sredo tudi v Chicagu in Jolietu; v Minnesoti v četrtek in petek. Kdaj ste pa list prejeli oddan na pošti v Jolietu, se pa še vsakdo dobro spominja. V Cleveland je prihajal šele v ponedeljek; v Chicago v petek, v Minnesoto v ponedeljek.

Tudi glede oglasov se jolietška naselbina ne more kosati z našo clevelandsko slovensko metropolo, kar je tudi velike pomoči pri izdaji lista.

Morda bo kdo trdil: Tiskarna nam bo donosala dobiček pri raznih tiskovinah (job work)?

Tudi temu lahko z mirno vestjo rečemo, da se moti. Tiskovine krajevnih društev so tako malenkostne, da ne sme- mo dosti računati nanje. Sto pismenih papirjen in kuvert, ki stane okrog \$4, traja za več časa. Naročila za nova pravila so pa prav redka. Poleg tega je pa v Jolietu in bližnjem Chicagu, ter tudi drugod več konkurenčnih unijskih tiskarn, s katerimi bi se bilo treba kosati glede cen tiskovin.

Moja sklepna izjava glede lastne tiskarne je ta, da se za naš teden ne izplača spuščati se v take stroške in tak riziko. Če bi imeli kakih 10,000 ali 15,000 naročnikov za dnevnik, bi bila stvar drugačna. Naj pri tem še to omenim, da bi uslužbenci v tiskarni z unijsko tedensko plačo v resnici delali samo tri dni, tri dni bi pa v zrak gledali, ali pa počivali, kajti tak list v sedanji obliki se lahko pripravi v treh dneh za tiskanje.

Eden izmed jolietških dopisnikov je zadnjič omenil, kako dobro izhajajo glasila drugih Jednot s svojo lastno tiskarno. Ali je to resnica?

Dotični dopisnik je tudi omenil, da se razne tiskarne kar "puli" za tiskanje "Glasila," kar pa ni resnica. Tiskanje ča- sopisov je postranski zaslužek tiskaren, ne pa glavni vir dohodkov, kar bo vsakdo vedel, kdor je imel dolga leta opraviti z vodstvom kake slovenske tisk-

karne v Ameriki.

"Prosveta," glasilo S. N. P. Jednote se tiska v lastni tiskarni. Iz uradnega računa za prvo polovico tekočega leta lahko razvidite, da je bilo v tem času pri "Prosveti" \$42,096.17 dohodkov, izdatkov pa \$45,025.70; torej za \$2,929.53 čiste izgube. V označeni tiskarni se je zadnjih šestih mesecev plačalo samo delavcem v tiskarni \$15,811.29.

Največja jugoslovanska podpora organizacija Hrvatska Bratska Zajednica v Pittsburghu ima tudi svoje lastno glasilo, okrog 60,000 naročnikov. Pri vsem tem pa ne izdaja dovršene lista v svoji lastni tiskarni.

PRIPOMBA

k mojemu razmotrivanju glede prejemanja "Glasila."

Ker vidim, da so me nekatere cenjene članice napačno razumele, kar sem pisal v št. 26 "Glasila," radi prejemanja "Glasila," si štejem v dolžnost, da še enkrat ponovim in sicer:

Moj namen je bil in je, kar se tiče članice, da bi se jih ne sililo, da morajo "Glasilo" prejemati in zanj plačevati, ako ga v hišo prihaja več kakor se ga čita. Z drugo besedo: Članice naj bi imele prosto voljo o prejemanju lista. S tem upam, da ako, se zanimam za njih prostost, bi ne smela biti nobena užaljena. S tem se jim ne krati prav nobena enakopravnost. To naj blagohotno vpoštevajo sestre Mary Godec, tajnica društva št. 157.

Čitalo se je v "Glasilu" že pred zadnjo konvencijo od neke članice, in tudi pred par tedni, da bi zadostovalo manjše število "Glasila," in ako bi bili vsi dobro poučeni o tej zadevi, bi gotovo prihodnja konvencija kaj o tem ukrenila.

Mene je do tega koraka privledlo to, ker sem član še ene druge milijonske organizacije po imenu P. S. Jednote, ki ima glavni sedež v Wilkes Barre, Pa. Omenjena Jednota šteje 22,800 članstva; med temi je 5,996 članic, in te niso prislilne prejemati glasila in tudi ne zanj plačevati. V onem glasilu je več oglasov kakor pa v našem in se razpošilja ravno tako po Special permit od pošte kakor naše "Glasilo," dasiravno ga članice ne prejemajo. In na podlagi tega ni resnična trditev, da ako hočemo imeti oglase v "Glasilu" in Special permit od pošte, da ga moramo prejemati vsi člani in članice. V dokaz mojega pojasnila o zadevi kot zgoraj omenjeno prilagam izresek iz glasila P. S. Jednote, ki nosi lepo ime "Bratstvo."

Pripominjam pa to, da se za to zadevo ne zanimam toliko radi sebe samega, temveč ker slišim večkrat pritožbe od drugih, rekoč: "Čemu mi pošiljajo toliko 'Glasil,' ker se jih ne čita."

Nekateri jih prejemajo kar po pet ali šest in ne samo dva. Odgovor sobr. Martinu Težaku

Ker me sobrat Martin Težak pozivlja, da naj mu odgovorim na njegovo pojasnilo v št. 29 "Glasila," odgovarjam takoj, in to ne radi njega samega, temveč da članstvo K. S. K. Jednote bolje soditi zna, ako se slišita dva zvona in sicer: Jaz nisem bil nikdar delničar bivše tiskovne družbe "Amerikanskega Slovence" v Jolietu; sem pa delničar tiskovne družbe "Edinost" v Chicagu, kjer je tudi lepo število č. gg. duhovnikov, več slavnih društev K. S. K. Jednote in drugih zavednih katoliških Slovencev in Slovenk.

Toliko v odgovor, za katerega sem bil pozvan, in je s tem od moje strani ta zadeva zaključena.

Simon Šetina.

Opomba uredništva: Ostalo (konec) našega odgovora smo izpustili, ker ne spada zraven.

Joliet, Ill. — V zadnji številki "Glasila" smo čitali eno najbolj važno točko, priobčeno po so-

bratu Jakob Šega, predsednika in delegata društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill.

Ta točka se nanaša na lastno Jednotino tiskarno, katero je že glavni tajnik sobrat Josip Zalar mnogokrat in pa posebno leta 1920 pred jolietško konvencijo z vso svojo močjo na seji ob času razmotrivanja društva sv. Jožefa toplo priporočal. Spominjam se besed, ki jih je delegatom na srce polagal, da ako si Jednota uvede svojo lastno tiskarno, bo ista napravila toliko dobička, da bi zadostovala za pokritje tekočih stroškov tiskarne, in bi nam še veliko preostalo v pomoč pokritja uradnih Jednotinih stroškov.

Ravno sedaj, ko se namerava zidati novi Jednotin dom, bi se lahko porabilo sedanje Jednotino poslopje za Jednotino tiskarno; ampak dobro vem, da tudi to moje razmotrivanje ne bo nekaterim všeč, češ:

"Jolietčani zopet nekaj kujejo," ter bi radi "Glasilo" v Jolietu dobili."

Na to že vnaprej odgovarjam, da za Joliet je vseeno, ako se "Glasilo" tiska tukaj ali tam, in čeprav v Alaski, samo da ga dobivamo. Glavna stvar je ta, da se "Glasilo" tiska tam, kjer je glavni sedež Jednote, ne pa da sta ločena eden od drugega kakor bi bila v kakem sovražstvu. Toda kot večletni bivši nadzornik K. S. K. Jednote in 37 letni član društva sv. Jožefa, apeliram na vse glavne uradnike in društvene delegate, da vzamete to najbolj važno točko današnjih časov premišljeno v pretres brez kake politike, kar upam, da se bo zgodilo.

Toda žalibog, politika ima strašansko veliko ulogo na vsaki konvenciji, katerih vdeležem sem bil sam zadnjih 20 let. Ko je bilo mimogrede na jolietški konvenciji splošno, da bi si Jednota nabavila svojo lastno tiskarno, je nastal upor seveda iz čisto političnega namena, češ, da podpora Jednota ne more voditi nobenega biznisa, ki je na dobičkanosni podlagi, češ, da ni v soglasju s postavami Zdrženih Držav. In vse kaj takega je bilo govorjeno, samo da so nasuli s peskom delegatom oči; isto meni samemu. Toda, naj bi isti časi še enkrat minuli in naj bi se ne porabilo nič drugega brez vsake umazane politike kakor je to, kar je v korist članstva, ne pa le nekaterim posameznim osebam.

Mi vsi smo delničarji "Glasila," in kot taki imamo tudi pravico dajati dobre nasvete in navodila, da si prihranimo ne- koliko težko zasluženega denarja; torej naj bi prihodnja konvencija spravila "Glasilo" v našo lastno tiskarno. Toda dobro vem, da se bo kak navzoči advokat (lawyer) na konvenciji zopet oglasil, da bratske organizacije ne smejo voditi nobene- ga industrijskega podjetja, dasiravno oni sami drugače vedo in znajo. Ampak Jednota ima pot, po kateri lahko vodi svojo tiskarno, ne da bi kršila državne postavbe. Radi tega se strinjam s priporočilom sobrata Šega ter upam, da bo to vpoštevano, kar bo največji Jednotin napredek z duhom časa.

S sobraskim pozdravom,

George Stonich,

član društva sv. Jožefa, št. 2, in večletni bivši nadzornik K. S. K. Jednote.

SPREJEM NOVIH ČLANOV IN ČLANIC V K. S. K. J.

Sprejem novih članov in članic v društvo in našo K. S. K. Jednoto je gotovo najvažnejši dogodek za vsakega kandidata ali kandidatino. Zato mora biti sprejem kar najbolj mogoče slovesen, da naredi na novo pristopile člane in članice neizbrisni spomin, da naredi prave vojske za našo katoliško organizacijo, da jih navduši za našo Jednoto in katoliško stvar sploh.

Po naselbinah, kjer so posamez-

na društva štejejo po več sto članov in članic, je to posebno lahko, ker pri takih društvih je navadno večje število kandida- tov ali kandidatnih sprejetih na eni seji ali prireditvi. Sprejem se da izpeljati zelo slovesno s prav malim trudom. Ako je se- ja ali prireditev na nedeljo, naj se vsi kandidati s kolikor naj- več mogoče članov in članic kor- porativno vdeležijo sv. maše in sv. obhajila. Popoldne naj bi bil pri seji ali pri prireditvi slovesen sprejem. Tu kakor pri drugih svetovnih organiza- cijah naj bi bil sprejem veliča- sten. Prepričevalen govor o naši katoliški organizaciji K. S. K. Jednoti, je gotovo ob takih prilikah najbolj umesten in najbolj koristen.

Po naselbinah, kjer so mala društva, mislim da bi se dalo na najbolj lahek način izpeljati slovesen sprejem ob priliki, ko jih obišče slovenski duhovnik za sv. spoved.

Tak slovesen sprejem naj bi se vršil na seji ali pa javno, kjer društvo zbora. Lahko je tudi v zvezi s katoliškim shod- om, banketom, igro ali kako drugo prireditvijo.

Poglavitno je pri tem, da da- mo novim kandidatom in kan- didatkinjam najboljši utis, naj- boljši spomin, da se jim na dan njih sprejema povdarja veliki pomen katoliške podpore orga- nizacije, kako velike vrednosti je za nje, ne samo za telesno, marveč tudi za duševno življe- nje.

Torej tu je prilika, da se jim povdarja, da naj vsak katoliški Slovenec in Slovenka pristopi v K. S. K. Jednoto.

Louis Železnikar,

tajnik in delegat društva sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill.

ZDRAVNIŠKI NASVETI

(Piše dr. Jos. V. Grahek).

Kameni v ledvicah.

Zelo hude bolečine v križu doli do lakotnice so večkrat po- vzročene po ledvičnih kamnih. Ti kamni so navadno sestav- ljeni iz urinskih kislin. Stati- stike kažejo, da osebe, stare do 40 let, ki imajo bolečine, po- vzročene po kamenčkih v ledvi- cah, niso podvržene nenormalno visoki umrljivosti, ko (prekora- čijo omenjeno starost, pa jih rada pobira smrt radi te bole- zi, srčne ali ledvične bolezni, vi- sokega krvnega pritiska, mrt- vovodnosti itd. Ako se prizade- te osebe še pretežke, to je pre- debelež, je smrtna nevarnost še večja. Kdor je podvržen led- vični koliki (grizenju), moral bi se vzdržati mesa, posebno mastnega. Ako mora živjeti meso, da dobi telo moč za po- trebno delo, naj živa lahko meso in ne več kot enkrat na dan. Nikakor pa ne bi smel živjeti jeter, ledvic, možganov in priželjca (sweet-breads). Ako živa meso, naj bo isto ku- hano, ker je boljše kot pečeno.

Sadje je zelo priporočljivo, posebno citronove vrste in ono, ki vsebuje precej kisline.

Zabasanost je škodljiva in morali bi se je izogniti, če ho- čemo, da se naše stanje izboljša. To se da lahko doseči s pravilno regulacijo hrane. Pre- velike debelosti bi se morali ogibati. Stopimo na tehtnico včasih, da se prepričamo, kako je z našo težo. Ako se teža vi- ša, skrbimo za več telesnega gibanja in hranimo se zmerno.

Alkohol, posebno težka, slad- ka vina ali težko pivo je škod- ljivo. Whiskey ne bi smeli piti pred jedjo, pa bi leti sam ali v obliki "cock-taila."

Voda naj se pije, toda ne pre- več, tri do štiri pajte na dan navadno zadostuje. Preveč vo- de povzroča preveč ledvičnega izločanja, kar pomnoži delo led- vice. V splošnem je dobra na- vada vzeti čašo vroče vode zve- čer, predno ležemo in jutraj- takoj ko vstanemo. Mesto na- vadne vode, se lahko rabi tudi mineralna.

Osebe, ki imajo ledvične kam-

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.43%; solventnost mladinskega od- delka znaša 135.42%.

Od ustanovitve do 1. julija 1926, znaša skupna izplačana podpora \$2,769,364.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.

III. podpredsednik: Mrs. Mary Prislard, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomožni tajnik: Steve G. Verth, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blaginjak: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.

Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

John Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbenz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

Martin Kremesec, 1941 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Frank Trempush, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Murn, 42 Hallock Ave., Brooklyn, N. Y.

John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 3912.

Vas pisma in denarne zadeve, tikajose se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, listne vesti, razna narnanja, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ne, bi morale ziti zdravniško preiskane vsaj enkrat na leto.

Preiskati bi se moral urin, pa tudi drugače naj bi se oseba vsestransko preiskala, da se najde vsaka morebitna hiba in se popravi, dokler ni prepozno.

Te vrste ljudje bi se morali tudi izogibati razuzdanosti, morali bi skrbeti za dovolj spanja in se kolikor mogoče izogniti vsakega razburjenja. Preveč odgovornosti, živčne napetosti in jeze zelo škoduje takim ljudem. Vsako leto naj bi si ta- ke vrste osebe vzele dva do štiri tedne počitnic, seveda, če je mogoče. Na počitnicah naj bi se taki ljudje zmerno hranili in dosti gibal vsak dan; ako zamorejo za ta čas pozabiti še vse običajne vsakdanje skrbi, jim bo s tem mnogo več pomagano kot z medicino.

Državljan.

(Spisal Frank Rožnik, Cleveland)

Časi se spreminjajo. Kakor se vrtil zemlja okoli svoje osi, potuje okoli sonca, in s tem povzroča, da se spreminjajo letni časi, tako se vrtil usoda našega življenja, ki nas tira iz kraja v kraj, iz ene dežele v drugo.

Usoda privede človeka v popol- noma tuje, neznane kraje, kjer se ob prihodu vidi vse novo in čudno.

Neprijetno je nekaj časa opa- zovati običaje, ki človeku še ni- so znani. In še posebno nepri- jetno pa je poslušati govorico v tujem jeziku, ako človek istega prav nič ne razume. Vse to je imel priliko preskusiti vsak naš rojak, ki je prišel v Ameriko kot tujec.

Zato povdarjam posebno svo- jim rojakom Slovincem, ako blagovolite te vrstice čitati do konca, naj besede, katere na- rekuje srce, ostanejo v traj- nem spominu in nam tešijo čut domotožja, ki v srcih še vedno gori. Iz različnih vzrokov nas je usoda zanesla v novo domo- vino — Ameriko. In mnogim izmed nas, čeravno se je nova domovina ob našem prihodu zdelo nepriključna, se nam je ista s časom vendar priljubila, in tako smo opustili misel, da bi se še kdaj za stalno vrnili v svojo rojstno domovino.

Torej kaj nam je potem stori- ti? Ako hočemo ostati v Ameriki, naj postanemo pravi Amerikanci. In k temu je edi- no sredstvo, ki ga nam daje ustava, namreč postati pravi ameriški državljani.

V današnjem času ni nikjer lahko dobiti ameriškega držav- ljanstva, kajti ameriška vlada najstrožje preiskuje vse osebe, zadeve prisilcev za državljan- stvo. Dosti truda je tudi z uče- njem, posebno za one, ki še ne znajo dosti angleščine, da se na- učijo potrebnih vprašanj, kate- ra mora znati vsak, kdor hoče

postati ameriški državljan. Vse priznanje se mora dati uredni- ku "Ameriške Domovine," ki s trudopolnim poučevanjem v večerni šoli pomaga stoterim ro- jakom, da se nauče, kar je po- trebno znati za izpit. Ako kdo trdi, da se vsa taka vprašanja lahko iz knjige sam nauči, men- da to ne bo na mestu, ker mno- gokrat se v eni ali drugi zadevi potrebuje pojasnil, za kar pa je učitelj vedno pripravljen da vztraje in razloži.

Toplo priporočam vsem onim, ki žele postati ameriški držav- ljani, da se pravočasno priglasi- jo v državljansko večerno šo- lo in isto redno obiskujejo. Tu- di je zelo važno in koristno sploh za vsakega državljana, da je nekoliko poučen o zgodovini, ustavi, postavodajih, mestnih zbornicah in zadevah o volit- vah. Težko je izvrševati svoje dolžnosti, ako kdo istih ne ra- zume in ne ve, kaj mu je stori- ti.

Nikakor ne moremo živeti po- samezno vsak za se. Naša dol- žnost je, da živimo eden za dru- gega, in tako tvorimo eno celo- to, v kateri se nahaja moč, ki daje zavetja posameznikom. Ameriški Slovenci sicer ne ži- vimo na domačih tleh, toda mo- remo pa tukaj postati domačini in dobimo ravno take pravice, kakor rojeni Amerikanci. To- rej zakaj ne bi uporabili prilike in obljubili zvestobo neodvisni republiki, ki nam daje gotove prostosti in sicer več kot kate- ra druga država.

Ne zahteva se od nas, da bi morali zatajiti sami sebe. La- hko negujemo svoja narodna članstva in običaje. Boljši ame- riški krogi se še celo zanimajo za različne narodnosti in vse z veseljem opazujejo. Ako smo si že tako sorodni, naj ostane med nami zveza, kj bodi trajna.

Postanimo lojalni naši novi domovini, ostanimo zvesti tudi samim sebi in naši rojstni do- movini, ohranimo čut, katerega nam je vcepila naša majka, kajti ustava naše nove domovine nam tega ne zanika.

Tako naj ostane za nami tra- jen spomin, ko nam naša neve- sta Amerika, zatise oči k več- nemu počitku.

Kdo kaj ve?

V reki Ohio, blizu Wheeling, W. Va., je bilo 1. julija, 1921 najdeno truplo rojaka Martina Zgonca, ki je zapustil dva akra zemlje blizu Neffs-a, Ohio. Vse polzvedovanje po njegovih za- konitih naslednikih je doslej ostalo brezuspešno. Tudi se ni moglo dognati, odkod je pokoj- ni Martin Zgonc prišel v Ame- riko. Če bi kdo mogel v tem oziru dati kakšno pojasnilo, je naprosen, da to naznani na na- slov: Jugoslav Commissioner of Emigration, 1819 Broadway, New York City.

ANGELČEK

LITTLE ANGEL

GLASILO MLADINSKEGA ODDJELA K. S. K. JEDNOTE

Ishaja vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelček": Rev. J. J. Oman, 3547 E. 90th St. Cleveland, Ohio.

OFFICIAL ORGAN of the JUVENILE DEPT. of K. S. K. J. (G. C. S. U.)

Issued every first Wednesday in the Month.
Editor's Address: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 90th St. Cleveland, Ohio.

PRISTOPILI

meseca junija, 1926.

K društvu sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., 16223 Veronika Kozar, (sprejeta 27. aprila, 1926), 16224 Rose Gudac, 16225 Joseph Gudac, 16226 Math Gudac, 16235 Frank Burich, 16326 Joseph W. Slapničar, 16327 Josephine F. Zelko, 16328 Dolores M. Zelko, 16329 Ralph Ansel, 16330 Norman Lilek, 16331 Bernadette Levstik, 16332 Bernarda Kramarich, 16333 James Videtich, 16334 Frank Svetlečić, 16335 Anna Svetlečić, 16336 Mary Svetlečić, 16337 Martha Svetlečić, 16338 Raymond Svetlečić.

K društvu Vitezi sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill., 16227 Peter Metiš.

K društvu sv. Cirila in Metod, št. 4, Tower, Minn., 16228 George Zupancich.

K društvu sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., 16339 Dolores Mehle, 16340 Anna Godac, 16341 Joseph Godac, 16342 Bernice Plutt, 16343 George Plutt, 16344 Frank Peček, 16345 Felix Peček, 16346 Robert D. Peček, 16347 Raymond Peček, 16348 Charles Peček, 16349 Elsie Peček, 16350 Joseph Hočevan, 16351 Frances Hočevan, 16352 Rosie Hočevan, 16353 Margaret Tomsich, 16354 Raymond Tomsich, 16355 Harry Barker, 16356 Olga Barker, 16357 William Barker, 16358 Joseph Barker, 16359 Martha Barker, 16360 Pauline Klun, 16361 Helen Klun, 16362 Anton Klun, 16363 Joseph Klun, 16364 Albert Drobnič, 16365 Rose M. Russ.

K društvu sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., 16229 Edward Kocin, 16230 Mary Kocin, 16231 William Perushek, 16232 Frances Perushek, 16233 Stanley Perushek, 16234 John Perushek, 16235 Albina Perushek, 16236 Edward Perushek, 16237 Alice Perushek, 16238 Anna Luzar, 16239 Ignatius Luzar, 16240 John Luzar, 16241 Mary Luzar, 16242 Victor Luzar, 16243 Dominic Luzar.

K društvu sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., 16244 Marion Mikar, 16245 Martin Tezak.

K društvu Marije Device, št. 33, Pittsburgh, Pa., 16246 Joseph E. Starešinič, 16247 Nick Zunič, 16248 Joseph Zunič.

K društvu sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kans., 16249 Carl W. Bizal, 16250 Anna Mae Bizal.

K društvu Vitezi sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill., 16251 Emma Primozic.

K društvu sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill., 16366 Joseph Gobina.

K društvu sv. Cirila in Metod, št. 59, Eveleth, Minn., 16367 Alois Lušin.

K društvu Marije Vnebovzete, št. 77, Forest City, Pa., 16406 Anton Trek.

K društvu Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., 16368 Josephine Kukman, 16369 Mildred Kukman.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 80, South Chicago, Ill., 16252 Joseph Musser, 16253 Frank Musser.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 85, Lorain, O., 16254 Theresa Perushek, 16255 Mildred Perushek, 16256 Rudolph Plasko, 16257 Frank Plasko, 16258 Steve Novak, 16259 Frances Novak, 16260 Anna Novak, 16410 George Rajher,

16411 Mike Rajher, 16412 Frances Ostrogna, 16413 Katarina Ostrogna, 16414 Mary Pogorelec, 16415 Johanna Paul, 16416 Elizabeth Pogorelec, 16417 Steve Golek, 16418 Josephine Vukočan.

K društvu sv. Cirila in Metod, št. 90, Omaha, Nab., 16370 Edward J. Petrasich.

K društvu Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn., 16371 Stanley F. Mehle.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo., 16261 Frances Tezak, 16262 Mary Yerahin.

K društvu sv. Roka, št. 113, Denver, Colo., 16263 Stephanie Andolšek.

K društvu sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa., 16372 Mary Zupancich.

K društvu sv. Ane, št. 123, Bridgeport, O., 16373 Pearl Kovach.

K društvu sv. Ana, št. 127, Waukegan, Ill., 16407 Silvia Kavčić.

K društvu sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind., 16264 Lilian Brezigar.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 143, Joliet, Ill., 16374 William Zupanc, 16375 Ralph Zupanc.

K društvu sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., 16265 Julia Oberstar, 16266 Christine Oberstar, 16267 Lawrence Oberstar.

K društvu sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn., 16268 Anna Draskovich, 16269 Mary Draskovich, 16270 Theresa Draskovich, 16271 Julia Draskovich, 16272 Bessie Feresak, 16273 Joseph Feresak, 16274 Anna Feresak, 16275 Joseph Smej, 16276 Louis Vegi, 16277 John Smej, 16278 Ivan Smej, 16279 Joseph Smej, 16280 Veronica Rascan, 16281 Joseph Rascan, 16282 Arthur Rascan, 16283 Olga Rascan, 16284 Sophie Rascan, 16285 Martha Rascan, 16286 Mary Suman, 16287 Julia Suman, 16288 Anna Suman, 16289 Stefan Markoja, 16290 Anna Markoja, 16291 John Markoja, 16292 Anna Raj, 16293 Helen Raj, 16294 Frank Sovar, 16295 John Sovar, 16296 Mary Sovar, 16297 Elizabeth Sovar, 16298 Bessie Magdics, 16299 Helen Magdics, 16300 Mary Csenadi, 16301 Anton Csenadi, 16302 Andrew Csenadi, 16303 Stefan Csenadi.

K društvu sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa., 16408 Mary Sedmak, 16409 Frances Pogorelec.

K društvu sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn., 16305 Matt E. Jelenc, 16304 Celia Bradach.

K društvu Kraljica Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis., 16306 Angela Zorman.

K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 158, Hostetter, Pa., 16307 Joseph Planinšek, 16308 Anna Planinšek, 16309 Josephine Planinšek.

K društvu sv. Mihalja, št. 163, Pittsburgh, Pa., 16310 Peter Kust, 16311 Frank Salopek, 16312 Barbara Salopek, 16313 Helen Salopek, 16314 Anna Fundurlic, 16315 Katherine Fundurlic.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 166, South Chicago, Ill., 16316 Lucy Grahovac.

K društvu sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., 16317 Edward J. Cvertnik, 16318 Dorothy Cvertnik, 16319 Mary Zupancic, 16320 Stanley Zupancic.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park,

O., 16376 Louis Intihar, 16377 Rose Intihar, 16378 Dorothy Intihar, 16379 Frances Intihar, 16380 Mary Intihar.

K društvu Marije Pomagaj, št. 188, Homer City, Pa., 16381 George Yurkovich.

K društvu sv. Srca Marije, št. 198, Aurora, Minn., 16382 Florence Plevell, 16383 Anna Matich, 16384 Frances Matich.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 202, Virginia, Minn., 16321 Rose M. Tisel, 16322 Ignatius Tisel.

K društvu sv. Neže, št. 206, South Chicago, Ill., 16323 Robert Zoretich, 16324 Raymond Benkovich, 16385 Mary Kasun, 16386 Mary Perusich, 16387 Molly Perusich, 16388 Joseph Perusich, 16389 Genevieve Perusich, 16390 Dolly Lonchar, 16391 Helen Lonchar, 16392 Emil Lonchar, 16393 Mildred Lonchar, 16394 Olga Marolt, 16395 Sophie Yurkas, 16396 Josephine Pazdertz, 16397 Anna Sintich, 16398 Angelina Sintich, 16399 Agnes A. Encimer, 16400 Ralph Mahovich, 16401 Katie Mahovich, 16402 Anna Mahovich, 16403 Charles Mahovich, 16404 Mary Mikan, 16405 Lena Mikan.

Josip Zalar, glavni tajnik.

Plemenit čin.

Mihatov.

Bilo je pozimi. Na koncu majhne vasi, ki se je razprostirala ob obeh straneh glavne ceste, se je skrivala med drevjem in visokim grmičevjem ubožna kočica. V njej je bivala udova z dvanajstletno hčerko.

V pritični sobici je sedela žena v napol preperem naslonjaču. Njena bolna noga je počivala na vznožniku. Iz njene obraza je govorila trpka bol, lica je imela blede in upala.

Na mizi je brela oljnata svetiljka in motno razsvetljevala sobico. Pridna Anica je bila zaposlena pri ognjišču, pripravljala je večerjo; mati je ni mogla, ker je že eno leto bolehal na nogi. Ob slabem vremenu so se njene bolečine še povečale. Toda danes je niso privabljale solz bolečine na nogi, ampak skrb za bodočnost.

Delati ni mogla več, sicer pa v tem letnem času tudi ni bilo nobenega takega dela. Najemnina je tudi že potekla. Ali jo bo bogati Tratinik še dalje pustil v koči?

Ona ga je dobro poznala. Tratinik ni imel srca. "Plačaj," ji je rekel pred kratkim, "plačaj ali se pa izseli!"

"Ljubi Bog," je vzdihovala ubožica, "pomagaj nama, meni in mojemu otroku!"

"Mama," je zaklicala Anica, "zdaj sem pa že pripravila večerjo. Pa nikar ne jokajte, mama! Ali nisem dobro skuhalo? Boste videli, sčasom bom postala še prav dobra gospodinja."

"Ti dobro dete!" se nasmehne mama s solzami v očeh in boža črne deklišne lase. In čeravno je jad lomila njeno sree, je vedno hvalila ljubelega Boga, da ji je dal otroka. Večerjali ste, večerja je sicer bila skromna, toda oboga vdova bi bila srečna, če bi vsak večer imela tako.

"Ali imate še kaj krompirja, Anica?"

"Ne veliko, ljuba mamica!"

"In kruha?"

Anica odpre omaro in izvleče kos rženega kruha. Opazi pa

hkrati, kako se je mati zganila. "Pomiri se, mama! Ljubi Bog bo tudi v bodoče pomagal. Ali ne veš, da smo ga že manj imele? Pa kaj se je zgodilo? Dobra Martinovka nam ga je poslala polno košaro."

"Da, da, ljubi otrok! Ko bi jaz mogla delati! Pa kako težko je, hoteti delati pa ne moči! Kaj bove počele, če bo Tratinik zahteval najemnino? Grozil je, da naju izžene."

"Tako trdosrčen pa menda Tratinik ni, ljuba mama, da bi nama v tem mrazu pokazal vrata."

"Dal ljubi Bog, da bi bilo res, kar govoriš, drago dete. Toda bojim, da bo naredil, kar sem jaz rekla. Jaz ga dobro poznam; dokler sem mogla delati, naju je trpel, toda zdaj ne bo poznal usmiljenja in sočutja."

Tedaj pogleda Anica mami v oči in reče:

"Mama, če grem jaz k njemu in ga lepo prosim, ali mislite, da bo še mogel biti trdosrčen?"

"Nevem, ljubo dete."

"Jaz grem k njemu," reče Anica odločno in pograbi robec.

"Pa menda ne precej nocoj?"

"Pa zakaj ne? Kar precej grem! In če se vrnem z veselo novico, ali ne boste tudi vi veseli?"

Anica poljubi blede materino čelo in se poslovi.

"Pazi na pot, dragi otrok!"

"Bodite brez skrbi, cesto dobro poznam in se kmalu vrnem. Molite, mama, da ljubi Bog omeleha Tratinikovo sree."

Sneg je bil že visoko zapadel, zato si je Anica le s težavo delala pot. Bril je mrzel veter in ji metal snežinko v obraz. Toda Anica se ni zmenila zanj, ampak je neustrašeno hitela dalje. Ko se je bližala Tratinikovi hiši, ji je postajalo tesno pri srcu. Ali bo uslišana njena prošnja? Priporoča se še enkrat varstvu Matere božje in potrka na vrata.

Stara dekla odpre vrata in popelje Anico v sobo. Ko Tratinik zagleda deklico, potemni njegov obraz.

"No, čemu si prišla?" jo nahruli. "Berač! Zastonj vsa beseda! Jaz sem za vaju že zadosti storil, zato me ne nadlegujte dalje!"

"Nisem prišla beračit," reče Anica bojzljivo.

"No, čemu si pa prišla?"

"Oh, Tratinik, potrpite še nekaj časa z nama, ne izženite naju. Ko bodo mati ozdraveli, bodo poravnali najemnino."

"Torej zato si prišla? In tako pozno! S tvojo prošnjo ne bo nič. Prihodnji teden se imate izseliti!"

"Prosim, potrpite!" ihte uboga Anica. "Usmilite se moje bolne matere. Ko dorastem, bom za vas delala. Poleti bom pasla živino, okopavala in plela."

"Ne besediči!" jo prekine Tratinik, "za tvoje obljube ne dam počenega groša. V ponedeljek se izselite in v terek pridejo že drugi v kočico."

"Bodite usmiljeni! Mati bodo umrli, ako naju izženete."

"Le naj umre!" zakriči Tratinik in udari po mizi. "Ali ne slišiš, da imam že nove najemnike. Taka beračija je za sirotišnico! Idi!"

Tedaj je pograbil Tratinik trepetajočo deklico za roko in jo pahnil skozi vrata, ki jih je trdo zaprl.

Za hip je bila Anica kakor onemogla; toda kmalu se zopet

zave. Kaj je rekel trdosrčen? Da naj mati umro! In — beračija! Surovež je sramotil dobro mater!

V Aničinih očeh so se pokazale debele solze, in njene roke so se krčevito vile. O, kako je zasovražila tega hudobnega Tratinika! Pa spomnila se je tudi na ubogo mater. "Ljubi Bog, pomagaj nama!" zaihti na ves glas.

"No, kdo pa si, dragi otrok?"

Vpraša zanj neki neznan glas. Prestrašena se Anica ozre. Izza oblakov nad goro se je ravno pokazal mesec in v tej blede mesečini spozna Anico tuje ženo.

"Oh, gospa Roza, gorje moji mami in meni!" zajoče Anica in pove na kratko, kaj se je zgodilo.

"Ne jokaj, Anica; pojdi z menoj! Četudi imam šest otrok, toda košček kruha imam tudi še za vaju dve."

Kmalu nato je sedela Anica v čedni sobici poleg gorke peči, gospa Roza pa je napolnila košarico kruha in še priložila kos mesa.

"Ponesi zdaj to domov, pa reci mami, da vama želim dober tek! Košarico pa lahko jutri nazaj prineseš!"

Anica hiti proti domu. Mesec se je zopet skril za oblake. Ko se približa Tratinikovi hiši, si misli: "Zakaj nima Tratinik tako dobrega, zlatega srca kakor gospa Roza? Kako more biti ta bogati mož tako trd, še trši kakor kamen?"

Deklica postoji za trenutek in postavi košarico poleg sebe v sneg. Na dvorišču je bilo vse tiho. Morebiti že spi Tratinik. Ali bo res storil, kar je zagrozil? Uboga mati! In Anica iznova zaihti.

Tedaj pa se vsa stresa in srce ji jame glasneje biti. Za vrgom Tratinikove hiše se pojavila črna postava, ki se počasi in previdno plazi proti skednju.

Kdo neki je to? In kaj hoče? Ali bo kradel? Saj nima tam česa ukrasti.

"Pa naj kradel! Naj stori, kar hoče!" govori deklica na tihem sama s seboj. "Prav se godi temu hudobnemu možu. Če bi bil tako ubog kot me dve, bi ne bil tako prevzetan in trdosrčen."

"Kaj pa če namerava tujec skedenj zažgati?"

Anica se iznova vsa stresa. "Prav se mu godi," ji pravi neki zli glas, "saj zasluži kaznen."

In precej nato se oglasi drugi glas, resen, jasen in mil: "Povračaj hudo z dobrim! Odpusti sovražnikom!"

Anica pograbi košarico in hoče dalje. Toda zdi se ji, da jo neka nevidna moč zadržuje. Tedaj se odpro skednjena vrata, postava prihaja bliže! Anica spozna v njej Skončarjevega Jurija, ki ga je Tratinik nedavno iz službe spodil.

Ko je Jurij zagledal deklico, je potlačil klobuk, grdo zaklel in izginil.

Deklica je od strahu odskočila in zakričala:

"Tratinik, ogenj! Ogenj! Skedenj gori!"

Psi zalajajo, služinčat hiti skupaj, Tratinik pa skriplje z zobmi:

"Kaj? Ti čarovnica!"

Anica je preslišala to novo žalitev in venomer ponavljala: "Za božjo voljo, hitite tja v skedenj! Hudoben Jurij je naredil."

Tratinik se je iznova obregnil ob deklico in hitel v skedenj.

Tu in tam je že plamen objemal seno. Hlapci so gasili z rokami, nogami, vilami — in hvala Bogu, posrečilo se jim je udušiti ogenj. Tratiniku, temu močnemu, surovemu možu, se je za hip stemnilo, oprijeti se je moral za zid. Tako blizu je bila poguba. Požigalec se je bil s predrzno pretkanostjo lotil dela. V seno je vtaknil veliko svečo, jo prižgal in pobegnil.

Da ni Anica pravočasno zaklicala na pomoč, bi bila v četrt ure vsa Tratinikova imovina prah in pepel.

"Kje je ona? Kje je ona!" zakliče Tratinik, ko se zave velike nevarnosti.

"Kdo?" vprašujejo hlapci.

"No, mala deklica, ki je rešila ošabnemu Tratiniku vso njegovo imovino in premoženje; Anica, ki sem jo pred dobro uro z zaničevanjem in zasramovanjem odgnal."

Anice ni bilo nikjer najti. Pobrala je bila košarico in stekla domov, kjer je pripovedovala mami, kaj se ji je dogodilo. Mati jo je pobožala po kodrih in rekla:

"To je lepo, moj dragi otrok! Prav si naredila!"

Tedaj se odpro vrata.

"Tratinik!" zakriči deklica in skoči pokonci.

"Da, otrok — jaz sem!" reče Tratinik in jo prime za roko.

"Ne boj se me! Hvala ti! Bogati Tratinik, ki se ni nobene mu uklonil, mora pred teboj zarzdeti in se sramovati. Odpusti mi obe, bil sem res trdosrčen. Da vsaj nekoliko poplačam plemeniti Aničin čin, vama odpustim najemnino. Podarim vama hišico z vrtom vred. In to, Anica" — stisnil ji je v roke možno denarico — "to je zate. In če boste kdaj v nesreči, potrebovale zvestega prijatelja, mislite na Tratinika."

To reši, odide. Mati in hčerka pa hvalete Boga, ki vse dobro plačuje, hudo pa kaznuje.

Rman.

Dr. France Pengov.

Bilo je v poznem poletju proti večeru. Pred nazareško hišico je sedel mali Jezušček, imel je v naročju majhen krožnik iz lesa in leseno žlico in je bil tako židane volje, da je otepal z nožicami in bobnal z leseno žlico po železni ograji stopnišča pred vratni ter klical čebelice, kadar je katera letela mimo ter iskala še zadnjih kapljic medu; šele kadar ni dete videlo ničesar več in je vtihtilo vse okoli njega, tedaj šele se je spomnilo tudi na žlico in jelo srebati sladko mleko, ki je je imelo v lesenem krožniku pred seboj.

Tedaj pride od nekodi majhen, divji deček, ki se je bil potepal ves dan v gozdu ter iskal ptičjih gnezd, kakor je po navadi delal spomladi. Našel je bil pač marsikako gnezdo, a notri ni bilo jajčec, tako da je mogel pač razdirati gnezda, sicer pa ni mogel pokazati svoje srboritosti. Ker ni mogel zadostiti svojim hudobnim željam v gozdu, mu šine v glavo misel, da bi se znosil vsaj nad otročičem, ki ga vidi sedeti tako mirno in zadovoljno na stopnišču pred hišnimi vrati. In ko vidi, kako izvrstno mu diši mleko, se priplazi k njemu skrikljaj za hrbtno od zad in zamahne s šibo, ki jo je imel v roki, nenadoma po njegovi posodici z mlekom. Detice zakriči, se obrne z glavico nazaj in gleda vse preplašeno v obraz

divjemu dečku.

Tedaj se pa tudi ta grozi nad preplašenim otroškim obrazom, jo popiha proč in se hoče, prišedši na cesto, delati kakor bi se ne bilo zgodilo nič posebnega; roki vtakne v hlače na žepa, koraka prav na široko ter prične glasno žvižgati, šibo pa si je bil vtaknil pod pazduho.

Pa naj je žvižgal kakor je hotel, naj si je še tako prizadeval biti miren, srce mu je razbijalo nemirno po prsih in na noben način ni mogel pomiriti vesti. Tedaj tudi strahoma opazi, da se drže njegove šibe še vedno pene razlitega mleka. Te pene so bile kot kobuljast cvet na živem grmu in tudi liste je bila pogrnala šiba. Hotel je potrgati liste in cvete proč, kajti ni hotel verjeti v čudež, pa razčefral je samo liste; čim bolj je trgal, toliko več raztrganega listja je poganjalo in tudi pen je bilo vedno več, čim bolj jih je dečko otepaval doli. Bilo ga je kar groza, da je dirjal domov k materi in ji povedal ves v mukah in skesan, kaj da je bil hudega storil. Mati ga je molče pogledala, mu dala lonček mleka in mu zapovedala, naj gre le precej spet nazaj, tja k detetu Jezusu, naj mu vrne razlito mleko in mu poda šibo, da ga božje Dete osvrka ž njo za pokoro.

Ko pride deček k hišici svete Družine, vidi, kako sedi božje Dete še vedno nepremično na stopnicah pred vrati in gleda preplašeno predse na razlito mleko, na krožnik in na žličko, ki sta mu bila pala iz rok. Tedaj pobere divji deček prav ponižno krožnik in žlico, ju poda božjemu Detetu v roko, nalihe noter svežega mleka ter poljubi otroku skesano na ročico; nato mu poda razcvetelo šibo in ga prosi, naj ga netepe ž njo. Jezušček pa gleda z začudenjem divjega dečka in pravi:

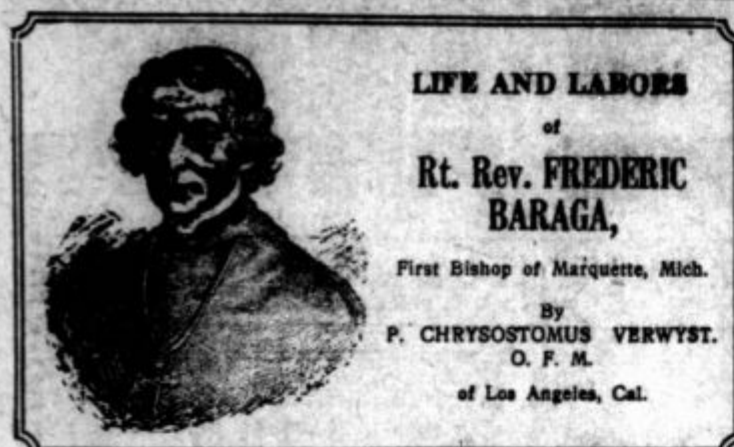
"Odpuščaj ti in te ne bom tepel."

Deček pa, ki še vedno ni bil našel dušnega miru, reče otroku:

"Če me ne nabiješ, se bom bal, da mi moja hudobija še vedno ni odpuščena."

Tedaj pravi božje Dete:

"Vzemi šibo seboj domov in vtakni jo v zemljo na vrtu! Pogrnala bo kore

LIFE AND LABORS

of
**Rt. Rev. FREDERIC
BARAGA,**

First Bishop of Marquette, Mich.

By
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST.
O. F. M.
of Los Angeles, Cal.

"After having performed all that was to be done at La Pointe, I went to the mining town of Minnesota, where Rev. Martin Fox is pastor. He has now finished his large and beautiful church and has such a large congregation of Germans, Irish and French, that his church, which is the largest in the diocese, can scarcely hold two-thirds of his congregation. Many have to stand outdoors during divine service on Sundays. Luckily his church has three doors, so that the people, who stand outdoors, can see the priest at the altar and hear the sermon.

"Last winter there were two priests at Minnesota Mine, namely, Rev. Martin Fox and Rev. John Cebul from Carniola Diocese of Ljubljana. I sent Rev. Cebul, immediately after his arrival, to Minnesota Mine, in order to learn English and French. He devoted himself with so much earnestness and with such success to these two languages that he preached heard confessions in English and French for the last three months. In less than six months he has learned (and that well) those two languages, of which, previously, he knew scarcely anything, at which we are all astonished, for such a thing was never known to us before. I have now sent him to La Pointe (in 1860), from which place he will attend Superior and other smaller missions. At Minnesota Mine he does not need to know Indian, but in his present mission he cannot do without it. I hope that, being stationed there and being so highly gifted with the faculty of learning languages, he will be able, within one year, to preach in the Indian language without an interpreter.

"Having visited these missions and provided for them, I returned to Sault Ste. Marie to attend to my correspondence, some of which called for a speedy answer.

Bishop Baraga made a second trip to the western end of our lake in 1860 on business affairs connected with these western missions. On the 4th of August he arrived in La Pointe, and the next day, which was a Sunday, he preached four short sermons in three languages. He praises Mr. Perinier for his work in beautifying the church. Next day he went over to Bayfield with Father Cebul and saw Hon. Henry M. Rice (Indian name, Wabi-Manomin), who promised to have a house built without delay for the priest, provided the latter would come to reside in Bayfield. Bishop Baraga gave his consent, and that very same day work on the parsonage was begun.

While at La Pointe, he was called to Odanah, Bad River Reservation, to attend sick Charlotte Haskins, and stayed in the village over night. The family of Haskins have done much in times past for the missionaries who attended Bad River church, as it was with them the priest generally stopped. Edward Haskins still resides at the old place on the reserve. His brothers, Charles and William Haskins, and their sister, Charlotte, now reside in Ashland. May God reward them for all they have done in

years past for the Fathers attending the Bad River Indian mission.

Bishop Baraga then went to L'Anse, where he found everything in good order. He had Mass there on the Feast of the Assumption, the church being crowded with Indian worshippers. Soon after we find him in Houghton, where, on Sunday, the 19th of August, he preached at early Mass in English and French, and again in English at late Mass, which was said by Rev. E. Jacker. The next day he went to the other side of Portage Lake to secure lots for a church. Having visited several other missions on Keweenaw Point, he returned home.

One of the happiest events of the year for the diocese of Sault Ste. Marie and Marquette and for the Indian mission was the ordination of Rev. Gerhard Terhost, which took place on Sunday, December 23, 1860. He said his first holy Mass on Christmas day. The bishop adds, in recording these facts: "God grant that he may become a good missionary!" The bishop's prayer has been heard. Again: "May 21, 1861, Father Terhost has thus been laboring in this Indian mission since 1861, which is now over 39 years. May God prolong the life of this zealous Indian missionary for many a year to come!"

CHAPTER LII.

Bishop Baraga Attends the III Provincial Council of Cincinnati. Hardships Endured on the Way Thither. His Visit to the Scattering Missions of his Diocese.

In the winter Bishop Baraga had no communication with the outside world except by traveling long distances on snow-shoes. Hence he was obliged to make all his episcopal visitations during the season of navigation as far as possible. However, in the early part of 1861 he was obliged to deviate from the rule above mentioned, as he wished to attend the III Provincial Council of Cincinnati, which opened on the 28th of April. As navigation at the Sault did not open much before the first of May, Bishop Baraga was obliged to go on foot all the way from Sault Ste Marie to Alpena, at which place he could take a steamer.

He set out from the Sault immediately after Easter, walking on snow-shoes all the way to Mackinac — a two and a half days' journey. From Mackinac to Alpena he traveled, partly on foot and partly on a dog sleigh, covering the distance in five days.

As the hardships of this journey, most probably, were the cause of Bishop Baraga's subsequent poor health and premature death, we will give some of the particulars, as gleaned from his journal.

"April 1, 1861. Easter Monday. Day of departure, at 10 a. m. Rode as far as Soberro, then walked about 12 miles, partly on snow-shoes, partly without them; then camped; a good night, not very cold.

"April 2. Broke camp at 6; walked all day till about 5 afternoon, with great hardship and much fatigue, then camped for the night in Fridette's hunting lodge.

"April 3. Started about 5:30

in morning, on walked with great fatigue, without snow-shoes, which were hurting me, until 1 afternoon, when we came to the ice at Pine River. When half way across, Bellanger met me with his horses. I stopped over night with him.

"April 4. Rode away from Bellanger's at 6 in the morning, and arrived at Mackinac at 7:30 in the morning.

"April 5. Departed from Mackinac at 8 in the morning, with Theodore Wendell, riding, and about 12 o'clock arrived at Cheboygan, where we stayed over night at the home of Jos. Allair, whose wife is a Burke.

"April 6. Rode fourteen miles from Cheboygan with Lavigne's team, who on the way back fell into a crack in the ice and lost his life. Camped very comfortably that night.

"April 7. Sunday. Unfortunately we could not keep this Sunday, but walked many miles partly on good, partly on bad roads, until we came to a bad, abandoned shanty in the evening where we camped and where it smoked much, and there I said the whole long office de Dominica in Albis.

"April 8. Walked again, but more on bad, than on good roads, until we arrived at Grand Lake, where we camped pretty well, for the night.

(To be continued)

A True Story of the "De Profundis."

One evening in the month of July, 184—, a happy group were gathered on the wide porch of a wellknown mansion in Prince George's Co., Maryland. A little Catholic church had been recently built in the village of L— by the zealous and wealthy proprietor of "Monticello," and as the means of the newly-formed congregation were too limited to support a resident pastor, one of the Rev. Fathers of Georgetown kindly came out once a fortnight to celebrate Mass, and administer the Sacraments. On the eve of the favored Sunday, Doctor J— took his carriage to the railway station and brought back the Rev. Father named for that week's services; and his visit was always looked for with delight by all the household at Monticello, domestics and children; but by none so much as by three recent converts to our Holy Faith, who often took occasion to propound to their amiable and learned guest any doubts or religious questions that had arisen during the course of the intervening weeks.

On the evening above mentioned, the priest who came was an Italian Jesuit, the Rev. Father G—. He held his little audience entranced with a fund of edifying stories and interesting replies to the questions asked. The calm serenity of the night, the gentle refreshing breeze that came from a neighboring wood of pinetrees, the beautiful glitter of the flitting glowworm and the rich perfume wafted from the purple magnolia grandiflora — all added to the enchantment. The doctor broke the charm by saying:

"Rev. Father, we shall be obliged to leave early tomorrow morning. The carriage will be ready for you at 6 o'clock."

"Is it a long drive to the church?" asked Father G—.

"No; only four miles," answered the doctor; "but there will be many confessions to hear, and perhaps some baptisms to administer; hence, unless the work is begun early, Mass will not be concluded before 12 o'clock."

"I hope, then," replied the

Father, smiling, that you will not fail to awake betimes."

"As to that," rejoined the doctor, "when I have to arise at any particular specified time I recite a De Profundis for the relief of the suffering souls, and I am sure of awaking promptly at the right hour."

"I can easily credit that," said Father G—.

"It is a pious practice which was recommended to me by the late Dr. Ryder of Georgetown, when I was at the College," said the host; "and I have never found that any one to whom I taught the practice failed to find it truly efficacious."

"If it would not detain you too long beyond your customary hours," said Father G—, "I would add to my long list of anecdotes one more on the De Profundis."

All present besought the priest to favor them; in truth, the worthy household never wearied of pious conversations.

"It happened," began the good priest, with religious modesty, "that about twenty years ago I accompanied a number of prominent members of our Society who had been summoned to the Mother House, in Rome, on business of importance. The Fathers carried with them precious documents from their several provinces, and, besides the purse necessary to meet their current travelling expenses, certain contributions from churches as Peter's Pence, and donations for the General of the Society.

"Our way lay across the Apennines, and we were numerous enough to fill a large coach. We knew that the fastnesses of the mountains were infested with outlawed bands, and we had been careful to select an honest driver. Before setting out it was agreed that we should place ourselves under the protection of the holy souls by reciting a De Profundis every hour. At a given signal, mental or vocal prayer, reading or recreation, would be suspended, and the prayer recited in unison.

"Luigi, the driver, had been instructed, in case of any apparent danger, to tap three distinct blows on the roof of our vehicle with the heavy end of his whip. We travelled the whole day undisturbed, without other interruptions than those called for by the observance of our itinerary. Just as the evening twilight began, we reached the summit of a lofty mountain. The air was cold, the scenery wild and majestic, and each of us seemed absorbed in the pleasant glimpses of the retrograding landscapes, when we were startled by three ominous blows on the roof of our coach. Before we could ask any questions, Luigi had given his horses such blows as nearly made them throw us out of the vehicle, and sent the animals running at a breakneck speed.

"We looked, we listened, and, to our amazement and horror, beheld about a dozen bandits on either side of the road, with arms uplifted, and holding deadly weapons, as if ready and determined to strike with well-aimed precision. But, strange to say, they all remained as motionless as statues, until we had gone on so far as to leave them a mere speck on the descending horizon.

"Each one of our party had kept exterior silence, but inwardly put his trust in the Most High. At last Luigi halted. His horses were white with foam, and panting as if they would never breathe naturally again.

"Miracle!" cried Luigi, singing himself with the mystic Sign: 'May God and our Lord be praised! I tell you, Fathers, it is a miracle that we are not dead men!'

"Indeed a very special protection of Divine Providence!" said the superior pro tem.; 'and we must all thank God with our whole hearts.'

"I tell you," broke in Luigi, "those were horrible men; I never saw any look fiercer!"

"Then, as soon as your horses are able, we had better move on. Shall you be obliged to change them before we get to our proposed stopping place?" asked the superior.

"Oh, we must not stop to change! We should be traced by some of their cries. We had better go on, and as the road descends gently, I think this team will accomplish the remainder of the route."

"Well," said our superior, as we re-entered the coach, "we must all offer a Mass in thanksgiving tomorrow." To which we all heartily assented, and found subject for conversation the rest of the way in recalling the particulars of our wondrous escape.

"Holy obedience afterward stationed me," continued the Rev. Father, "at the Gesu. About two years later I was called upon to instruct a prisoner condemned to capital punishment. 'He appears to have been a desperate man,' said the jailer, as he drew aside the enormous bolts of iron that held fast the door of a corridor leading to a dismal dungeon; 'now, however, he is a little subdued; he even seems contrite at times, and I hope he will die penitent.'

"I visited the prisoner several times; he was always glad to see me, but it cost him a great effort to open his heart, and make a full confession. His birth and parentage, and advantages for a liberal education, should have brought him to a widely different destiny. He had loved adventure naturally, but had taken a wrong direction. He might have become a famous military man, whereas he was only a rough, desperate highwayman. To win him to God, I began to listen to narratives of his wold brigand projects. I affected to be interested in these romantic enterprises, and then succeeded in pointing out to him the sin that abounded in each and every act. One day, as he was speaking of the latest years of his life, I was greatly surprised to hear him recount the identical incident with which I began my story. He described to me in the most graphic terms the wonderful manner in which the hands of his comrades had been held by an invisible, irresistible power, saying that they had returned to their mountain haunts perfectly dismayed; that some of them appeared to have a vague and conscientious alarm, though reverly and song soon banished such misgivings. He told me that they knew the carriage was full of Jesuit priests, and that they had been promised a great pecuniary recompense by a prominent member of the Freemasons if they should succeed in seizing our luggage.

"I then made known to my penitent my share in that providential escape; he at once fell on his knees, went long and bitterly, and finally asked my forgiveness. I prepared him for his dreadful end, and believe he died at peace with God, so great is the mercy of Jesus to the contrite soul, 'even though his sins be as scarlet.' I asked his permission to narrate the particulars of his portion of the story, and he gladly gave it, hoping to merit something by the act of humility for his sin-burdened soul."

We were all much impressed by the Rev. Father's narrative; and as we bade one another good-night, the doctor remarked that a kind deed performed

for others was sure to merit a blessing in return, even though it were so small a favor as that gained by his favorite practice of saying the De Profundis.

"Yes," said Father G—, "charity never fails."

Vacation Days.

Vacation is time of rest. That does not mean that it is a time to spend in idleness, a time to do nothing from morning till night. On the contrary, the best kind of rest is a change of labor. Some new work, or some new form of activity, is the best possible vacation.

Most boys and girls when they put their books away for the summer, do not expect to do nothing but play all day long until school reopens in the fall. Almost everybody has some special tasks to perform every day — helping mother with the housework, caring for the baby, feeding the chickens — something that must be done, no matter how much we feel like playing and forgetting about the work.

Performing these little tasks faithfully is by far the best way to spend the free time between school terms. They give your mind a rest from the steady grind of study and give you a chance to tire your muscles instead.

Your body, then, will get its turn at rest when you return to school.

Mind and body get their turns at vacation. But there is one part of us that can never rest: the soul. It has to keep busy month after month, year after year. If it ceases to labor and to watch and to work for one moment the enemy is ready to make an attack we can forget about the needs of the soul, nor forget to exercise those virtues which safeguard it.

But the soul is so precious that we do not mind the fact that we must always be taking care of it. It is worth constant effort and work — and what if it never gets vacation? If it is faithful now to its duties, it will have in eternity, one glorious vacation that will be perfect happiness, and that will never end.

Young lady (in distress): "My car's stalled; have you a spare plug?"

Farmer: "Sorry, lady; I don't chaw, but I got an old cigar I kin give you."

Ashe: "What's that piece of cord tied round your finger for?"

Buche: "My wife put it there to remind me to post her letter."

Ashe: "And did you do it?"

Buche: "No, she forget to give it to me."

For Services Rendered.

Doctor: "Young man, you owe your very remarkable recovery to your wife's tender care."

"It's kind of you to tell me, doc. I shall make out the check to my wife."

Tommy (at tobaccoist's — "Please, father wants to know if it's true there's a tobacco trust?")

Proprietor: "Quite true."

Tommy: "Well, father would like to be trusted with two ounces, please."

Can it?

Really, now, if Carnation Milk comes from contented cows, ought not Pet Milk come from Loving Cows?

Good for him.

Little Archie: "Ge! Pop, I just swallowed a worm!"

Anxious Father: "Take a drink of water. Quick! Quick! and wash it down."

Little Archie: "Aw, no; let him crawl."

Cassius: "Hooray, the professor said we would have a test today, rain or shine."

Brutus: "Well?"

Cassius: "It's snowing."

A farmer came to town to insert an obituary notice.

"How much do you charge?" he asked.

"A dollar an inch," was the reply.

"Migod! he was six feet tall!"

Lady: "Gee, it's tough to pay fifty cents for a pound of meat."

Butcher: "It's tougher when you pay twenty-five."

Brain Teasers

A Ship's Crew.

A certain ship had a crew of thirty men — fifteen white and fifteen colored. Owing to a scarcity of provisions, they were obliged to throw half the crew overboard so the other half could survive until they reached land. They decided to stand in a circle, and beginning with the captain, count off and every ninth man was to be thrown overboard until half the crew was gone. How should the men stand in order that the white men are to be saved?

An Old Friend of Our School Days.

The head of the fish is one-third the length of the body and 1½ inches longer than the tail. In the tail were twice as long as it is, it would be half the length of the body. How long is the fish?

The Hen's Weight

A hen weighs ¾ of its weight and ¼ of a pound. What does it weigh?

An Automobile Race.

Three automobiles start to race around a mile circular track. The first has a rate of speed of a mile and a half in 2½ minutes. The second can travel a mile in 2 3-5 minutes, and the third can travel a mile in 3¼ minutes. How soon will they all be together again at the starting point?

The Hen and Doves.

A hen and two doves weigh 12 pounds, the hen weighs 10 pounds more than a dove. What is the weight of each?

Guess the Number.

What number is it which if multiplied by 3-8 of itself will give 96?

Ditch Digging.

Jones and Smith agree to dig a ditch 100 feet long for \$100. They are each to receive \$50. They begin digging as opposite ends, and it is noticed that Jones's end is the hardest to dig, so they agreed that he receive 25 cents more per foot than Smith. How many feet will each dig, and what is the price per foot they each will receive.

Can you read this?

2 y u r 2 y u b i c u r 2 y 4 me.

The Farmer and the Blacksmith
A farmer took six pieces of chain to a blacksmith, two pieces containing 2, two pieces 3 and two pieces 4 links each. He desired to have these made into a circle. The smith said it would cost 1 cent to cut and 1 cent to weld a link. The smith figured the bill to be 12 cents and the farmer 8 cents. How was it done?

Solutions or answers to the above Brain Teasers will follow in the next issue. Try to guess them.

SPORTS AND SOCIAL ACTIVITIES

Edited by Stanley Zupan.

NEFFS A. C. DEFEATED BY K. S. K. J. TEAM.

Bridgeport, O., July 26. — Lose playing in the field when five errors were made by the Neffs A. C. team, and the ability of the K. S. K. J. team to hit regularly caused the second defeat of the season for the Neffs A. C. team yesterday, 17 to 7. The Neffs team started scoring in the first inning when they made three runs. The K. S. K. J. team secured 17 safe hits, several of which were for extra bases, most of the hits having been made in the fourth, seventh and eighth innings, when 13 of the 17 runs were made.

K. S. K. J. A. R. H. O. A. E.

Kyanko,ss.	6	2	2	1	0
S.Kovach,rf.	6	3	0	0	0
Roskovich,lf.	5	1	4	0	0
Gorenc,cf.	5	2	1	0	0
Dematto,c.	6	4	1	2	1
Coyne,3b.	6	2	3	0	3
J.Gricher,2b.	6	0	2	4	5
Kovach,1b.	4	1	1	10	0

Propadanje družine.

Dekan socialne fakultete slovečnega Fordham vseh učitelja v New Yorku, P. L. Buffe, S. J., je nedavno predaval o zakonskih ločitvah in podal pri tem strahotno sliko neverjetnega propadanja zakona v raznih državah. Profesor Le Buffe je med drugim izjavil:

"V posameznosti smo lahko pač različnega mnenja. V tem pa moramo biti vsi edini, da mora voditi razpad zakona v vsakem narodu do nazadovanja vsega npravnega in normalnega socialnega življenja. Ideal, ki ga predstavlja mlad mož ob ženitvi, je pač žena, ki mu posveča vso svojo ljubezen nedejleno in nepreklicno, ki njemu in njegovim otrokom podari najslajše, kar je na zemlji, dom. In ravno tako le bdi vsakemu dobremu dekletu kot mladostna sanja pred očmi mož, ki ji bo stal neizpremenljivo in brez pridržka ljubeče ob strani, na čegar močne rame se bo mogla mirno nasloniti v vseh izkušnjah življenja. Kje se pa danes ta ideal še spojuje?"

"V moderni knjigi 'Morals in Evolution,' ki jo je spisal L. D. Hophouse (I. 150), čitamo tole čudno mesto:

"Zakon se smatra kot ne razdružljiv pri Audamanezih, posam. papuanskih plemenih na Novi Gvineji, ravnotako na Sumatru, pri Igorrothih in Italnih na Filipinih, pri plemenu Veda na Ceylonu in posebno v rimski cerkvi."

"To naštevaje je pa zelo nepopolno, ker je še cela vrsta poganskih ljudstev, ki neomajno vstrajajo na svetosti in nerazdružljivosti zakona."

"Ali ni strašno, da so med civiliziranimi in krščanskimi narodi Evrope in Amerike skoraj samo še katoličani zvesti nazoru o čistem in nerazdružljivem zakonu?"

"V Rusiji se more zakon, ako sta oba zakonca za to, v petih minutah ločiti. Pri tem velja kot edina omejitev, da se ne sme nihče več nego trikrat v letu zopet nanovo poročiti. Po najnovejših poročilih pa mislijo v Rusiji državno nadzorstvo nad zakonom sploh popolnoma odpraviti in ga niti več ne registrirati. V Švici, kjer postaja razdružljiv zakonov ne dela posebnih težav, odpade le po ena ločitev na 16 zakonov. V drugih deželah je razmerje še ugodnejše. V Franciji odpade ena ločitev na 21 zakonov, v Nemčiji in Novi Zelandiji na 24, na Norveškem na 30, na Šved-

V pojasnilo.

Mnogo je že bilo pisano po tukajšnjem, in sedaj tudi po starokrajšem časopisu o "škandalu," kakor je bila označena nesreča tistih jugoslovanskih državljanov, ki so jih priseljeniške oblasti Združenih Držav zadržale na Ellis Islandu in deloma deportirale, ko so nekateri v resnici, nekateri pa pretežno prišli na Evharistični kongres. Da se bolje razume ta tragična epizoda, navedemo nekoliko primerov, ki bodo najbolje pojasnili to afero in pokazali, da rezultat, kakorkoli je bil žalosten, z ozirom na okolščine nikakor ni mogel biti ugodnejši, lahko pa bi bil še hušji.

Priseljeniške oblasti so bile takoj v začetku presenečene, ko so opazile, da je prišlo iz Jugoslavije največ priprostitih potnikov, ki so se pripeljali v tretjem razredu, mnogi brez sredstev, brez karte za povratek, ali pa z železniškimi listki za mesta daleč od Chicaga. Med njimi so bili tudi nekateri taki, ki so bili že prej prišli do Ellis Islanda in so bili zavrnjeni. Uradnim organom se je zdelo povsem neverjetno, da bi očitno siromašni ljudje žrtvovali zadnjo paro, le da bi šli na cerkven kongres v daljni deželi. In ko so pri prvem izpraševanju na ladji nekateri priznali, da imajo druge namene, so postale preiskave sploh bolj stroge.

Delegati drugih dežel so bili duhovniki in inteligenti. Le iz Slovaške so poleg drugih prišli trije priprosti žene. Iz Jugoslavije pa so — z malostevnimi izjemami — poleg duhovnikov prišli sami priprosti ljudje, za katere je bilo priseljeniškim oblastim jasno, da ne morejo žrtvovati toliko denarja edino za kongres.

Tu sledi nekoliko tipičnih zgledov: Jakob S., ne zna ne čitati ne pisati in je bil zaradi tega že prej enkrat zavrnjen. Med tem ko je v začetku trdil, da je prišel na kongres, je izpraševanje pokazalo, da nima o kongresu niti pojma in pozneje je izjavil, da bi rad obiskal svoje sorodnike. Razume se, da so priseljeniške oblasti v takih okolščinah odklonile to, in vsako posredovanje v njegov prid je bilo zaman.

Neka ženska je prišla brez prtljage, z dvema dolarjema v žepu in je bila vsa obupana, ko je niso sorodniki v svilnatih oblekah pričakali v pristanišču. Lazo K. je na Ellis Islandu dejal, da ima brata v St. Paulu, vsled posredovanja se mu je dovolilo, da ostane šest mesecev kot obiskovalec v deželi, če položi bond za \$500. Bratu se je pisalo in telegrafiralo, toda odgovora ni bilo, dasi se pisma niso vrnila. Tako je L. bil deportiran.

K. S. je najprej inspektorju rekla, da je prišla na kongres. Pozneje je dejala, da je prišla iskat svojega moža, ki je bil obljubil, da ji bo pošiljal po \$20 na mesec, pa tega ni storil. Mož ni bil najden. Ko je slišala, da ne more biti pripuščena, da zahtevala od jugoslovanskih zastopstev, da deportirajo moža z njo vred. Razume se, da nimajo naša zastopstva sploh nobenega vpliva na to.

Kata N. je dopotovala s svojo svakinjo in z bratom, da bi videla svojega moža, s katerim se je bila poročila pred tremi leti. On je bil takoj odpotoval v Ameriko, ona je pa čakala na vizum, katerega ni mogla dobiti. Zdaj je mislila, da pride s pomočjo kongresa do Amerike. Mož je bil pripravljen položiti bond za njo in za brata; toda oblasti niso dovolile, ker je izpraševanje naredilo vtis, da bi radi ostali v Ameriki, če bi dobili priliko.

Nekateri potniki na vpraševanja niso znali povedati, kaj se sploh vrši v Chicagu. Med

njimi so nekateri bili pravoslavni, nekateri pa židi. Na bond so priseljeniške oblasti pripustile veliko večje število, nego se je v začetku dalo pričakovati.

Opomba uredništva: Gornje pojasnilo smo prejeli iz urada izseljeniškega poslanca kraljevine S. H. S. v New Yorku.

ZAKLAD

(Verska pripovedka.)

Nekoč je prišel Gospod s sv. Petrom v globok gozd. Ljubo sončce je že zatonilo za gorami in je le nekaj žarkov obsevalo vijugasto stezo, po kateri sta šla naša znanca. Sv. Peter je bil nekam zamišljen in ves dan ni izpregovoril niti besedice. V gozdu so še ptički peli svoje večerne pesmice, skakljajoče po vejah, da je sv. Peter nehoti večkrat povzdignil glavo in opazoval, kje da je. Gozd se je polagoma rdečil in se je jima pokazala redčica, v sredi katere je plapolal ogenj. Sv. Peter je mahoma oživel in prosil Gospoda, naj gresta pogledat, kaj to pomeni.

Ko sta se približala kakih sto korakov do prostora sta videla da to ni plamen, ampak velik kup samega zlatega denarja.

"Gospod," je vzkliknil sv. Peter ves razburjen, "dovoli, naj si nabere denarja s tega kupala!"

"Ej," se je začudil Gospod, "od kdaj pa, moj ljubi prijatelj, si tako pohlepen po denarju? Gorje tistemu, ki ga premoti pohlep po bogatstvu in denarju, zakaj bogastvo zapeljuje v pogubo."

Sv. Peter se ni drznil ugovarjati svojemu Učeniku, čeprav mu je zapeljivec vedno šepetal, naj si nabere tega denarja.

Šla sta dalje. Sv. Peter je bil sila zamišljen. Sonce je že zašlo in črna tema se je razprostirala po gozdu. Ko sta svetnika drug za drugim tiho korakala, sta začula več glasov, ki so se bližali.

Sv. Peter se je bal in vedno je prosil Gospoda, naj požurita korake. Ali baš to je oba izdalo. K njima so dospeli razbojniki, ki so že dolgo let uganjali svoje lopovščine v tem gozdu. Roparji so ju obkolili in zahtevali denar. Sv. Peter se je tresel kakor trepetlika in se je pritiskal h Gospodu, ki je mirno stal, kakor bi ne bilo najmanjše nevarnosti. Roparji so že potegovali svoja bodala iz nožnic, hoteč ju umoriti.

"Za božjo voljo, pustite naju pri miru!" je klical sv. Peter, ko je videl, da gre za res. "Morda dva reveža in prav nič nimava. Ali jaz vas popeljem na kraju, kjer sva malo poprej našla zaklad, tam si vzemite, ali naju pustite pri miru."

Gospod se je nasmehljajal strahopetnemu učenku, ali pustil ga je, naj dela, kar hoče. Razbojniki so bili veseli njegovih besed ter rekli:

"Če je res, potem pa vama ne storimo prav nič žalega." Sv. Peter se je veselil, da se je tako lahko rešil nevarnosti in zato je hitel naprej, da so ga roparji komaj dohiteli.

Ko so prišli k pašniku je že oddalec plamtel zlati zaklad, katerega so se lopovi takoj lotili, ne zmečec se več za naša popotnika.

Sv. Petru se je olajšalo srce, ko so mu lopovi izginili izpred oči: "Gospod," je potem dejal veselo svojemu božjemu Učeniku, "zdaj vidim in spoznavam, da bi bil tem hudobnejšem olajšal pot, ako bi bil jaz pobral ta zaklad."

"Ali ne veš," ga je poučeval Gospod, "da je vsak človek izgubljen, ki preveliko hrepeni po posvetnem blagu, za nebeske zaklade pa ne mara? Takih zakladov naj vsakdo išče, ki jih ne sne ne molj ne rja in katerih tatovi ne izkopljejo. Kmalu se prepričaš, kako sramotno poginejo ti ljudje."

Kmalu potem pa sta prišla v neko vas, kjer sta lahko prenočila.

Medtem pa so razbojniki pobrali denar in ga odnesli v svoje brlog, najmlajšega pa so poslali v mesto, naj nakupi kruha, klobas in vina. Ko je odšel, so se raztegnili udobno v svojem blagu in se posvetovali o tem, kako bi se znebili neljubega tovariša, ki je imel dobiti od zaklada svoj delež.

"Veste kaj," svetoval eden izmed njih, "napravimo kar brez ovinkov. Ubijemo ga, ko se vrne in z zakladom se porazdelimo samo mi."

Ali tisti, ki so ga poslali v mesto, je enako tuhtal izdajo. Čim bolj se je bližal mestu, tem bolj je v njem dozoreval naklep, da kupi strup, tovariše zastrupi in se sam polasti zaklada. Kar je zasnoval, to je tudi storil. Nakupil je vina, vanj je pomešal strup in veselo se je vračal v bllog. Ali komaj je stopil vanj, so ga prijeli hudobni tovariši in mu porinili bodalo v srce, da je bil na mestu mrtve. Potem so sedli, jedli in pili zastrupljeno vino — dokler niso vsi izdihili v groznih bolečinah.

Drugi dan je šel Gospod s sv. Petrom okoli brloga in sta stopila tudi vanj. Kako se je začudil sv. Peter, ko je zagledal na tleh mrtve razbojnike, okoli njih pa razmetan denar.

"Tukaj glej," je dejal Gospod, "da pozemeljski zakladi pripravljajo ljudem samo pogubo!"

Priobčite to nad mojim podpisom,

da opišem vse bolečine, katere povzroča srbečica na koži in izpadkhi; kar se da pa lahko s Severovo Esko ozdraviti. Ko sem prestajal te bolečine na koži, sem se namazal z gorinavednim obližem, ki me je po-

polnoma ozdravel kožo. Mathias na lončku 50 centov. Naprodaj Gartner, Curtiss, Wis. Ako v lekarnah ali pa pišite na W. torej trpite valed srbečice, ra- F. Severa Co., Cedar Rapids, bite takoj Severovo Esko. Ce- Iowa. (Adv.)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S žalostnim srcem naznanjamo sorodnikom, znancom in prijateljem tužno vest, da nas je po kratki in mučni bolezni za vedno zapustila naša ljubljena hčerka, oziroma sestra

Jennie Vandal

v najlepši dekliški dobi, stara 14 let, 10 mesecev in 9 dni. Pokojnica je spadala k društvu M. C. S. št. 104 KSKJ v mladinski oddeli. Pogreb se je vršil po cerkvenih obredih dne 19. julija iz hiše žalostni na St. Mary's pokopališče v Pueblo, Colo.

Torej se najlepše zahvaljujemo vsem tistim, ki so nam stali v pomoč in tolažbo v njeni bolezni in ob mrtvaškem odru ob strani; kakor tudi lepa hvala vsem darovalcem cvetlic, katerih je bilo tako veliko število, da nam ni moglo vsakega z imenom objaviti. Lepa hvala tudi vsem udeležencem pogreba.

Tebe, nepozabljen nam hčerka, oziroma sestra bomo ohranili vedno v blagom spominu in molitvi. Hladna naj ti bo svobodna ameriška gruda. Počivaj v miru in vedno luč naj ti svetijo.

Zalutajoči ostali:

JOE in MARY VANDAL, starši,

MARY, ANNA, VICTORIA, ELSIE, GLADYS, sestre,

JOE JR., ALBERT in EDWARD, bratje,

Pueblo, Colo., dne 22. julija, 1926.

Največja slovenska unijska tiskarna

v Zedinjenih Državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovin.

NAJNIZJE CENE TOČNO POSTREŽBO LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

PLAČILNE KNJIZICE

odobrena od gl. odbora K. S. K. Jednote, najbolj priročne za članstvo K. S. K. J. imamo v zalogi.

Ameriška Domovina

V svojem lastnem poslopu.

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Vaši prihranki

Naš zaved uživa najboljši ugled od strani občinstva, kateremu ima naloge nuditi najuljudnejšo postrežbo, in od katerega prejema najvišjo naklonjenost.

vložni pri nas, so vedno varni. Vi živite lahko v katerikoli izmed naših držav, in vendar ste lahko vložnik na naši banki, prav kakor bi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnila in dobili boste odgovor v obratno pošto v svojem jeziku. Mi plačujemo po 3 odst. obresti na prihranka, in jih pristoječo h glavnici dvakrat na leto ne glede na to ali vi predložite svojo vložno knjigo ali ne. Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot \$740,000 je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST.

JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, preda.

Chas. G. Pearce, kasir,

Joseph Dunda, pomoč. kasir.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd., N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, da dobite najboljše blago za najnižjo ceno.

Nariti in vseri ZASTONJI

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Izdajajo pooblastila, kupne pogodbe, pebotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posli spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

(Nadaljevanje)

Prišel je navsezgodaj zjutraj hlapec kmeta Valenka ponj, da ga popelje k podružnici, kjer so ga bolniki že težko pričakovali. A med sv. mašo se je hlapec napil in je v krčmi zaspal, gostilničarka pa je poslala konje domov. Mladi pater ni maral kmeta nadlegovati in se je, ko je vse opravil, peš napotil proti mestu.

Stopal je počasi. Bil je utrujen in žalosten. Pred tednom mu je črna smrt, ki je našla pot tudi v Slovenske Gorice, tam doli ob Ljutomeru ugrabila mater. Zvedel je o njeni smrti, ko je bila že več dni v grobu. Ker takoj se zagrebi za kugo umrle; nihče se ni smel pogreba vdeležiti. Dobrota in velika milost je bila, da so jih smeli določeni pogrebci peljati na pokopališče — kjer je črna smrt zelo razsajala, je bila večinoma zunaj navadnega pokopališča določena skupna gomila ali več gomil druga ob drugi — in jih niso vleklj tja s krampi, kakor so ukazovale razne "generalne instrukcije in proklamacije."

Utrujenega se je čutil. Može da je morilka že tudi nje- ga zaznamovala. Morda nikoli ne vidi groba materinega. A vsaj enkrat bi rad na njem pomolil!

"O mati, mati... predraga, ljubljena..."

Počasi so mu polzele med prsti jagode rožnega venca. Tiho in pobožno je molil za dušni mir blage porodnice. Molil je tudi za one, ki jih je na Dornavi pravkar spovedal in izprevidel. Da bi jim Gospod Bog podelil zaželeno zdravje; ali da bi jim vsaj smrtni boj olajšal, če so res brez rešitve zapisani smrti. In za one je molil, ki jih je videl sedeti v krčmi, blede in zanemarjene. Ti se niso več brigali zanj; niti pozdravili ga niso. Tudi zvonov, ki so vsačane v cerkev vabili, niso slišali; ali pa niso hoteli njihovega vabila umeti. Niso več marali ne za cerkev ne za Boga. Pili so in so pričakovali pogina ali konca krute morije, za vse neobčutljivi kakor les...

Utrudila ga je molitev; za pas je zateknil molek. Počasi, nekako okorno se je zagledal po polju. Vseposvodi mu je zijala nasproti žalost, zapuščena, počat nesreče, sled smrti. Grajsko polje je bilo pač obdelano, a ne preveč vestno; ker tudi moč valptove roke je oslabela ob grozi, ki je polnila vso deželo. Bolj zanemarjena je bila samostanska posest; snopi rži in pšenice so se stali in ležali po njivah. Kdo naj jih spravi? Najbolj zapuščena je bila zasebna last. Nepože- to je stalo in ležalo žito na njivah in se je peklo in parilo v grozni sopolari.

Ker kdo bi naj delal? Ali smrti zapisani? Za koga bi naj spravljal? Za smrt? Za mrlice? Ker kdo bo jutri še živ, kdo mrtev? Kdo bo jedel kruh, in kdo bo črvom hrana?

Ljudje so rajši pili, peli in plesali, ali obupavali in preklinjali sebe, svet in Boga. Drugi so romali od cerkve do cerkve, da s pokoro in z molitvami izalijo in izprosijo od Boga usmiljenje. Preklečali so, posamič in v gruclah, po dneve in dolge noči pred poljskimi kape- lam in križi na križpotih in so ječali in vpili po usmiljenju. Marsikoga se je od dolgega po- sta, od telesne izmučenosti in od duševne groze lotila bla- znost. Vzel je bič, vrv ali pali-

la in z lica. "A kaj si hotela s steklenico?" "Anica me je poslala po zdravi- la za mamo. Ona ne more od doma, mami mora stredi..." Odkod? Iz Kicerja sem... Mama so tako bolni! Ponoči so skoro umrli. Kar naenkrat jih je zgrabilo, Anica se boji, da jih je črna smrt... O, če ma- ma umrjejo!"

Še bridkeje je zahtevala. "Ne bode, dragi otrok. A kako ti je ime?" "Lizika, gospod... A misli- te, da ne bode?" "Upam, da ne. Bog ti jih ohrani, če si pridna, Lizika." "Sem," je jokalo dekletce. "Vedno sem jih rada ubogala. Tudi Anica. Tako radi sva jih imeli. Nikogar nimava na sve- tu razen njih. Zato mi je djala Anica zjutraj denar in stekleni- co in je rekla: 'pojdi v mesto, Lizika, in prinesi mami zdravi- la'..."

Govorila je sunkoma, vse dr- hteča od vročice. Strmela je v zrak pred se, da se je zdelo, ka- kor niti vedela ne bi, da govo- ri in kaj govori.

"In si že bila v mestu, Lizi- ka?" "Nisem. Strašno težko sem hodila; kakor bi bile noge iz svinca. A do sem sem prišla. Tukaj pa mi je postalo črno pred očmi in sem padla... Ta- ko blizu mesta sem že! A ven- dar nisem mogla dalje... Se steklenico sem ubila. A mati doma trpijo. Ali pač umrejo?" "V nebesih?" je počasi in za- mišljeno ponavljala bolnica. Vi- delo se ji je, da že težko go- vori; zaradi obilne izgube krvi jo je premagovala omedlevica. "V nebesih? — O, če umrejo mamica, vzemi še mene k sebi, o ljubi Bog... Še mene vzemi..." Mamica... mamica...

Šepetala je kakor v sanjah, komaj slišno. Bernardin se je trudil, da ustvari kri, ki je neprestano kap- ljala iz nosa in je trdovratno te- kla iz široke rane na čelu. Ves okrvavljen je, že bil robec, okrvavljen rdeči, belopikasti pred- pasnik deklčin.

"Tukaj, gospod, vzemite to, prosim!" Začuden je pater privzdignil glavo. Pred seboj je zagledal vitko dekle, sedemnajst, osem- najst let staro, čudovite južne krasote. Nekoliko zagorelo li- ce je zažarelo v deviški rdečici, ko se je ozrl v njo; a velike, ču- dovito črne in plamteče njene oči so mu nedolžno in vdano gle- dale naproti. Prosile so ga z najmehekjšo prošnjo: "Vzemi! Ne zavrzil!" Kako bi odbil njih prošnjo? Kako bi mogel za- vreči?

"Prosim..." Kakor pod vplivom mogočne- ga tajnega čara je stegnil roko in je vzel svilnati, z dragimi čipkami obšiti robec, ki mu ga je ponujala drobna, dobra nje- na roka.

(Dalje prihodnjic)

VSEUČILŠKI PROFESOR BO PRIŠTET K SVETNIKOM

Značilne so za današnji čas priprave, da se proglasi blaže- nim in svetnikom bivši vseučili- ški profesor Cantarido Ferrini. Ferrini je umrl 17. oktobra, 1902 v Pavii, ko je bil šele 43 let star. Na vseučiliščih v Pa- vii, Modeni in Messini je učil zgodovino rimskega prava. Bil je svetovni učenjak. V svoji stroki je napisal 214 prvovrst- nih razprav. Slavni učenjak Theodor Mommsen je večkrat očital Italijanom, da ne znajo dovolj ceniti visoke zmožnosti Ferrinove. In profesor Apple- ton je trdil, da Italijani sploh nimajo človeka, ki bi se mogel meriti s Ferrinom v zgodovini rimskega prava. Ne samo v svoji stroki, tudi sicer je bil Ferrini eden najbolj izobraže- nih ljudi svoje dobe. Znal je govoriti in pisati grško, latin- sko, nemško, francosko, angli-

ško, špansko, holandsko, he- brejsko, sirsko in sanskrit. Vse te jezike je obvladal že v 25. letu. Bil je najboljši učitelj svojim učencem in med profes- sorji ljubezniv tovariš.

Ferrini pa je bil tudi svet Gospodovi, na njegovem dne- vem redu so zavzemale duhov- ne vaje prvo mesto. P. Christ- jan Ludwig, njegov spovednik, je ob smrti pod prisego izpove- dal, da je mož živel med svet- kot kot svet redovnik, in je stremel po krščanski popolnosti.

Papež Pij X. so izjavili: "Srečni bi bili, če bi nam bilo dano, da povzdignemo vseučili- škega profesorja v čast oltarja. To bi bil krasen zgled za ves svet."

Zgled tega svetega učenjaka, naj tudi našim čitateljem bo nov dokaz, kako prazna in grda je laž, da je vera samo za stare ženske in neumnih ljudi. Ferri- ni je sam na sebi dokazal, da je človeška znanost le izpopol- njeno spoznanje Boga in nje- govega razodetja. Čim več kdo zna, tem globlja mora biti njegova vera in če ni, je odgo- vornost pred Bogom toliko več- ja.

Mladina brez vere.

Francoska šola je skoz in skoz brezverska. Posledice te šole so naravnost grozne. Sa- 1,140 mladofetnih otrok pred kazenskim sodnikom radi raz- nih hudodelstev. Leta 1923 se je to število pomnožilo na 1,566, leta 1924 na 1,804 in leta 1925 na 1,935. Kam to vodi?

Vsled brezverske vzgoje raz- pada francosko družinsko živ- ljenje. Poglejmo tele številke. Leta 1884 je bilo samo 1,600 ločitev zakonov, leta 1923 pa že 23,600.

To se godi v državi, ki se z ognjem in mečem bojuje proti katoliškim šolam in samosta- nom in ki ima učitelje po veliki večini — 80,000 — socialne de- mokratne, 15,000 pa komunistov.

Nové slovenske PLOŠČE

za gramofon, katere so glasne in imajo čisti glas.
10 Inch 75c
HOJER TRIO
harmonika, banjo in kitara
25040 F Hojer valček
25041 F Veseli rudarji
25042 F Sladki spomini
25043 F Polka štaparjev
25044 F Ti si moja, valček
24044 F Coklarska koračnica
24045 F Triglavski valček
24046 F Holzhacker mars
24047 F Kranjski valček
24048 F St. Clairski valček
COLUMBIA Orchester
25042 F Daleč v gozdu
12038 F Večerni valček
12039 F Namornik valček
12039 F Vianoc polka
24048 F Vesele Zahradnik
Ach du lieber Augustin
Razpoloženje, valček
Marička valček
Petje
25039 F Na poti v stari kraj, I. del
25037 F Stoji, stoji Ljubljana
Sinoči je pela
24039 F Venček slovensk. pesmi, I. del
24040 F Venček slovensk. pesmi II. del
24041 F Moj spominek, duet
Zagorski evonovi, duet
Kukavica, kvartet
Upanje, duet

Najnovejši Piano Role.

z besedami
43630 Sirotek 75c
43375 Slovenske melodije 75c
42676 Spavaj, spavaj Milka moja, 75c
40319 Tiha luna 75c
40330 Slovensko dekle 75c
40315 Po jezeru 75c
brez besed
F 8728 Sladke vijolice 75c
13615 Bodimo veseli 70c
12530 Golubička polka 70c
12632 Moje zlate sanje, polka 70c
12531 Na visokih gorah, polka 70c
F 8170 Lizice polka 75c
F 8157 Maria polka 75c
F 6898 Landlager mars 75c
F 7213 Kuck-Kuck valček 75c
F 6294 Bertička polka 75c
F 8414 Maričehen valček 75c
Pri naročilu prosim priložiti Money Order ali ček in za poštnino priračun- najte 25 centov.

ANTON MERVAR

Music House
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, O.

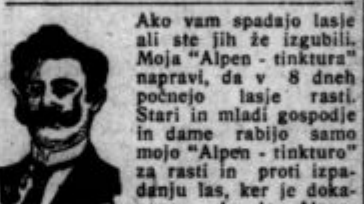
Telefon uradu: 749
Telefon stanovanja: 4871

WESE PRINTING CO.
1 JEFFERSON ST. JOLIET, ILL.
Natisovanje, pr. nosi.
Julius G. Wese, poslovalnica
Telefona in telefonskega štampa in
kavčuka. Telefona v vseh letih.

Importirano orodje
Kranjske kose z rinko, iz garanti- ranega jekla 24, 26, 28, 30 palcev \$2.00. — Kose polirane \$1.40. Klepalno orodje \$1.25. — Motika, domačega izdelka \$-90. — Srp 85c, pralca 30c, brusni kamen 50c, ri- bežen za repo, v dvema nožema \$1.35. Kosičice \$2.00. — Poštnina prosta.
MATH PEZDIR,
Box 772 City Hall Sta.
New York, N. Y.

Telefon pisarne: 6498
Telefon stanovanja: 834
JNO A. TEZAK
SLOVENSKA CVETLI- CARNA.
vegal N. Chicago in Indiana St. JOLIET, ILL.
V zalogi imam sveže rože; izdelu- jem vence za pogrebe, kopke za po- grebe in za klančine.
Naročila se sprejemajo tudi pisa- nim, telefonskim in brošurnim po- tom.
Vse naročila se izvrše po zelo niski ceni in točno. Poskusi se naročilom nakret pri meni.

Ako vam spadajo lasje ali ste jih že izgubili. Moja "Alpen - tinktura" napravi, da v 8 dneh počnejo lasje rasti. Stari in mladi gospodje in dame rabijo samo mojo "Alpen - tinkturo" za rasti in proti izpa- danju las, ker je doka- zano, da je Alpen- tinktura edino prvo serstvo na svetu moderne znanosti, ki deluje v roku 8 do 14 dneh tako na lasje takoj počno rasti. "Bruslin-tin- tura" zoper sive lase takoj izvrstno deluje, da postanejo lasje v 8 dneh po- polnoma narumni kakor v mladosti. Dalje imam najboljša zdravila zoper Reumatizem, rane, opekline, srbečo ko- žo, kurje oči, bradavice, patne noge, solnčate pike ali drugo nečistost na obrazu itd. \$5.00 vsakemu ki bi rabil zdravila bez dispcha, pošle po cenik ga pošlem zastonj.
JACOB WAHCIC,
1436 E. 95th St. Cleveland, Ohio.

V ODGOVOR

onim rojstvom, ki so nam tozadevno pisali, sporoča- mo, da priredimo prihod- nje

SKUPNO POTOVANJE

v stari kraj na znanem priljubljenem parniku

"PARIS"

21. avgusta 1926.

Ako ste namenjeni še to poletje v stari kraj, se vam nudi najugodnejša prilika. Priglasite se čim prej!

Slovenska Banka
Zakrajšek & Česark
455 West 42nd Street,
NEW YORK, N. Y.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedlino čitave Knapovo ječmenovo kavo in impor- tirana zdravila, katere priporoča megr. Knap v knjigi

DOMAČI ZDRAVNİK.

Pišite po brezplačni cenik, v ka- terem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabí.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR

Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

J. KLEPEC, javni notar,
Real Estate, Insurance, Loans,
107 N. Chicago St. JOLIET, ILL.
Zavaruje hiše, pohištva in avtomobi- le proti požaru, nevihti ter tatvini in za slučaj nezgode pri največjih in najbolj- ših družbah sveta. Prodaja hiše in lo- te. Posreduje denar na prve vknjibe in prodaje zadolžnice, ki nosijo 6% obre- stí. Telefon 5768 in 1991-R.

ZASTAVE, BANDERA, REGALJE in ZLATE ZNAKE

za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje
EMIL BACHMAN
2107 S. Hamilton Ave. Chicago, Ill.
Pišite na račun!

MRS. ANTONIJA RIFFEL,
slovenska babica
522 N. Broadway JOLIET, ILL.
Telefon 2380-J.

Razprodaja novih KNJIG!

Slovenecem v Ameriki se nudi izvanredna prilika po posebni ceni dobiti štiri jako zanimive nov knjige.

1. "KRI MUČENIKOV, interesantna povest iz tret- jega stoletja po Kristusu, ki pripoveduje o trp- ljenju kristjanov 60c
2. "SOCIALNA ČITANKA", vsebuje poučno soci- alno berilo za naše slovenske delavce. Vsak slo- venski delavec bi jo moral čitati 45c
3. "NEVESTA IZ KORINJA, je zanimiva slovenska kmečka povest 25c

Skupaj \$1.30

EDOR JIH NAROČI SKUPAJ PLAČA ZA VSE SAMO IN DOBI ZAVRZEN BREZPLAČNO SE VE- LIKI KOLEDAR GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE, KI JE POLN KORISTNIH IN ZANIMIVIH SPISOV. **\$1.00**

Naročite te knjige takoj, dokler so v zalogi!
Naročilu je pridjati Money Order ali bančni draft.
Naročila se naslavlja na:

KNJIGARNA "AMERIKANSKI SLOVENEK"
1849 West 22nd Street Chicago, Ill.

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma brez obre- sti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mest- ne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občeza- nih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondev je priporočati tudi pod- pornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za po- jasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponud- benecirkularje.

A. C. ALLYN & CO.
67 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

Pridružite se našim 1927 počitniškim klubom, — snujejo se zdaj.

Mi imamo šest vrst klubov na izbero. Ako si vsak teden prihranite in vložite v banko 50c, \$1.00, \$2.00, \$5.00 ali \$10.00 za do- bo petdeset tednov, boste imeli prihodnje leto potrebno svoto za počitnice.

Promoženje te banke znaša \$13,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET